

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

24. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

15. ČERVNA 2014

Z obsahu:

O pouti do Svaté země
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě
28. května 2014
- strana 2 -

„Všechno pro Ježíše a pro duše!“

Příběh sestry Marie
Fidelis Weissové
z kláštera Reutberg
- strana 4 -

Pokrm nového života

P. Silvestr M. Braitto OP
- strana 6 -

V Ježíšovi poznal Mesiáše (1)

Neuvěřitelný příběh
konverze polského Žida
- P. Daniela Oswalda
Rufeisena
- strana 8 -

Přibývá katolíků, seminaristů i kněží - díky Africe a Asii

- strana 9 -

SNAP netěší papežovo setkání s oběmi zneužívání

- strana 10 -

Propagandou proti církvi (8)

Grzegorz Kucharczyk
- strana 12 -

Trojediný Bože milosrdný a milostivý, věřím a přijímám!

Editorial

Hříchem člověk ztrácí účast na Božím otcovství, neboť se začíná chovat jako nepoddajné dítě, ať už dcera, nebo syn. P. Silvestr Braitto proto upozorňuje, že potřebujeme posilu Božího pokrmu, kterým je sám Bůh – Svátost oltářní. V ní vstupuje do našeho nitra nejen Boží Syn Ježíš Kristus, nýbrž také Otec a Duch Svátý – čili celá Nejsvětější Trojice ve své jednotě. (str. 6)

To je v týdnu, který začínáme oslavou Nejsvětější Trojice a pak pokračujeme ve čtvrtek slavností Těla a Krve Páně, nádherný, jednoduchý výklad obou ústředních tajemství naší katolické víry. Kéž je naše nitro pod vlivem Ducha Svatého otevřeno mocné Boží lásce zjevené prostřednictvím těchto nadpřirozených, lidsky těžko pochopitelných skutečností!

Pak budeme moci vyjít také my ze svého „já“ a svoji lásku k Bohu projevit ve vztahu k bližním, jako to v pokorné oběti dělala sestra Marie Fidelis: „Všechno pro Ježíše a pro duše!“ (str. 4) Tato velkolepá mystička měla mj. vidění Nejsvětější Trojice – jak příznačné. Její mystika však vešla ve známost teprve v den jejího pohřbu – pro její hlubokou pokoru.

Pokora je oním rozlišovacím znakem, podle něhož se pozná, zda je naše jednání v souladu s Boží vůlí a láskou, nebo je jen dílem lidským, i když třeba vznešeným. Ke ctnosti pokory je třeba dorůst – je to každodenní tvrdý boj s ďáblovým pokušením, neboť lidská pýcha je nejčastějším hříchem, a přitom nejtěžším. Je to jednoznačné „buď – anebo“: Buď miluji Boha a zároveň si uvědomuji svoji nedostatečnost vůči jeho dokonalosti, ale i svou velikost dítěte Božího v jeho stvořitelských očích – anebo se chci vymanit z jeho „područí“ a dělat si věci podle sebe – tím ale ztrácím vznešenost Božího dítěte. Jiná volba neexistuje.

Konkrétní projev lásky k bližnímu pak může vést dokonce i k jeho obrácení, přijetí křtu, jak svědčí životní příběh obrácení ze židovství P. Daniela Oswalda Rufeisena. (str. 8) U něho vyvstává do popředí ještě jedna důležitá skutečnost: porozuměl tomu, k čemu vede odmítnutí Boha a jeho zákona v životě člověka, pokud jde o politiku. Velmi aktuální pro dnešní dobu, kdy i papežova návštěva ve Svaté zemi ukázala na problémy bezpráví páchaného na nevinných!

Právě zde lze najít část odpovědi na to, proč právě „demokratická“ Evropa katolicky stagnuje, jak ukazují nedávno zveřejněné statistiky. (str. 9) Děni na Ukrajině i jinde v Evropě varuje: Kde se vytrácí Bůh, dárce lásky a pokoje, vytrácí se i smysl života a je mnohem více ohrožena spása lidské duše!

Daniel Dehner

O pouti do Svaté země

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 28. května 2014

Dobry den, drazi bratri a sestry! V uplynulých dnech, jak vite, jsem vykonal pouť do Svaté země. Pro církev to byl velký dar, za který děkuji Bohu. On mě vedl do této pozeňané země, která byla svědkem Ježíšovy historické přítomnosti a kde došlo k událostem, jež jsou zásadní pro judaismus, křesťanství a islám. Znovu ze srdce děkuji Jeho Blaženosti, patriarchovi Fouad Twalovi, biskupům různých ritů, kněžím a františkánům Kustodie Svaté země. Tito františkáni jsou výborní! Jejich práce je překrásná. Moje vděčnost patří rovněž jordánským, izraelským a palestinským představitelům, kteří mě přijali velice zdvořile, a řekl bych, také přátelsky, jakož i všem, kdo spolupracovali na realizaci této návštěvy.

Hlavním účelem této pouti bylo připomenout 50. výročí historického setkání papeže Pavla VI. a patriarchy Athenagora. Byla to vůbec první návštěva Petrova nástupce ve Svaté zemi. Pavel VI. tak zahájil v době konání druhého vatikánského koncilu zahraniční cesty papežů soudobé epochy. Prorocké gesto římského biskupa a konstantinopolského patriarchy je úhelným kamenem obtížné, ale slibné cesty jednoty všech křesťanů, jež od té doby učinila významné kroky. Moje setkání s Jeho Svatostí Bartolomějem, milovaným bratrem v Kristu, bylo vrcholným momentem návštěvy. Společně jsme se modlili u Ježíšova hrobu a spolu s námi rovněž pravoslavný řecký patriarcha Jeruzaléma Theofilos III., arménský apoštolský patriarcha Nourhan a další arcibiskupové a biskupové různých církví a společenství, občanští představitelé a mnozí věřící. Na tomto místě, kde zazněla zvěst vzkříšení, jsme vnímali veškerou hořkost a bolest rozdělení, která mezi Kristovými učedníky dosud existují. Působí opravdu mnoho zla a bolesti v srdci. Ještě jsme roz-

dělení. Právě v onom místě, kde zazněla zvěst vzkříšení a odkud nám Ježíš dává život, jsme stále ještě trochu rozdělení. Při této bohoslužbě prostoupené vzájemným bratrstvím, úctou a srdečností, jsme však především vnímali mocný hlas vzkříšeného Dobrého Pastýře, který chce ze všech svých ovcí učinit jediné stáde. Cítili jsme touhu uzdravit dosud otevřené rány a vytrvale pokračovat na cestě k plnému společenství. Ještě jednou, jako to učinili předchozí papežové, prosím o odpuštění za to, čím jsme k těmto rozdělením přispěli, a prosím Ducha Svatého, aby nám pomohl uzdravit zranění, která jsme způsobili bratřím. V Kristu jsme všichni bratři. S patriarchou Bartolomějem jsme přátelé, bratři, a sdíleli jsme vůli společně putovat a snažit se dělat vše, co můžeme už dnes: společně se modlit, společně pracovat pro Boží stáde, usilovat o pokoj, opatrovat stvoření... je tolik věcí, které máme společné. Máme jít dál jako bratři.

Druhým účelem této pouti bylo dodat tomuto regionu povzbuzení na cestě k pokoji, který je darem Božím a zároveň přičiněním lidí. Učinil jsem tak v Jordánsku, Palestině a Izraeli vždy jako poutník ve jménu Boha i člověka a přitom jsem choval v srdci velký soucit se syny této země, jejichž soužití je již dlouho poznamenáno válkou a kteří mají právo konečně zakusit pokoj! Proto jsem vybízel věřící křesťany, aby se s otevřeným a poddajným srdcem nechali „pomazat“ Duchem Svatým, který dává schopnost konat gesta pokory, bratrství a smíření. Duch umožňuje zaujímat tyto postoje k lidem různých kultur a náboženství v každodenním životě a tak vytváří „tvůrce“ pokoje. Pokoj se vytváří řemeslně. Neexistuje mírový průmysl, nikoli. Vytváří se každý den, řemeslně a také se srdcem otevřeným k seslání tohoto Božího

Dokončení na str. 5

Jako přípravu na dnešní setkání s Pánem přečti si z Janova zápisu nejdříve celý rozhovor, který vedl v noci s Nikodémem. Tento židovský předák rozpoznává, že zneuznání, jakého se Ježíši dostává od jeho soukmenovců, je plodem předsudků a zaujatosti. Překonal vliv veřejného mínění, ale nepřekonal ještě zcela obavy z lidských ohledů. Proto se vypravil za Místrem pod pláštěm noci. Ale je to také doba ticha a usebranosti, kterou volí proto, že jeho srdce upřímně hledá skutečnou pravdu. Budeš dnes svědkem toho, že Ježíš odměňuje takovou snahu tím, že hledajícímu dává nahlédnout do tajemství vnitřního Božího života. Zamysli se proto nad sebou, zda se dokážeš vymanit z vlivu a nátlaku zobečněných názorů a postojů a vydat se za hledáním pravdy k samotnému prameni. Pravda se neurčuje podle počtu těch, kteří se na ní shodli, ale věrohodností pravého svědka. A tímto osobním svědkem je poslané Boží Slovo.

Učený farizej nezačíná otázkou, ale vyznáním: *Víme, že jsi přišel od Boha a že Bůh je s tebou.* Ale božský Mistr, který vidí do lidského srdce, ví, že tento zbožný Izraelita by se rád dověděl něco bližšího o Božím království, a proto mu pohotově vychází vstříc. Právě tomuto nejen vzdělanému, ale i upřímnému učiteli může v tomto důvěrném rozhovoru svěřit něco, co zatím nikomu nesdělil: skutečné Boží království není z tohoto světa, je založeno v jiné rovině bytí a života. Dokud bude Ježíšův host přemýšlet jen v lidských kategoriích, bude se mu Ježíšovo slovo jevit nepochopitelné. Jestliže hned nechápeš, nevzdávej se a neodcházej. Uvědom si, že Pán tě chce zavést do něčeho, co na lidskou mysl ještě nevstoupilo. Není to Boží dar, že můžeš být přítomen rozmluvě o tak velkém tajemství? Neodmítej královský dar jen proto, že se ti zdá těžký a že bys ho neunesl.

Aby ses znovu narodil pro nový život, nemusíš se vrátit do matčina lůna, ale ponoř se do křestního pramene. Ten je svátostným znamením **vnitřního znovuzrození z Ducha Svatého**. Z tohoto Ducha počala Maria Božího Syna. Proto nový život, pro který se rodiš, je tentýž božský život, život duše z Boha, v Bohu a s Bohem.

Ptáš se s Nikodémem udiven, *jak se to může stát?* Připrav se na to, že tu Pán

Tajemství života

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Bůh poslal svého Syna, aby svět byl spasen.

mluví o něčem, co sahá daleko za hranice lidských představ a zkušeností. Kdyby ses chtěl stále pohybovat jen v mezích toho, co je ti předem jasné a samozřejmé, oklešťoval bys velkodušnost nekonečného Boha a chtěl bys ho vměstnat do hranic své lidské omezenosti. Musíš uvážit, zda chceš spoléhat jen na svoje poznání a zkušenost, nebo začneš stavět na věrohodném svědectví nejpovolanějšího Svědka. Boží Syn *mluví o tom, co ví, a dosvědčuje to, co viděl*. Je to poznání osobní zkušenosti *Syna člověka, který sestoupil z nebe*, kde od věčnosti přebýval v lůně Otce.

Jestliže zatím zde na zemi nemůžeš proniknout svým poznáním k podstatě daru účasti na Božím životě, umožňuje ti Ježíš, abys jej alespoň posoudil na základě **cen**, jakou za něj platí sám Bůh: *Tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby nikdo, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život*. Celou svou trojedinou bytostí se Bůh angažuje pro to, abys mohl tento život sdílet: **Otec**, který tě stvořil, obětuje svého jednorozeného Syna, **Syn** povýšen jako had na poušti vynese tvé hříchy na svém těle na dřevo, aby se **Duch**, oheň Božího života, mohl stát tvým životem. Jak vidíš, této nejsvětější a nejštědřejší Trojici od věčnosti nic tak neleželo na srdci jako touha mít tě u sebe a v sobě, v samém lůně věčného Božího života. Měla všechny důvody, aby ztratila ty, kteří před tímto darem života dali přednost zotročení ve smrti, ale Syn právě proto opustil Otcovo lůno a přišel na svět, aby přesto *nezahynuli, ale měli život věčný*.

Čím více budeš o této zjevené pravdě přemítat, tím více ti bude jasné, že stojíš sotva na prahu předtuchy té závažné skutečnosti, kterou ti Bůh uchystal a která tě u něho očekává, aby tě sytila a oblažovala po celou věčnost. Zatím nemáš jinou možnost než zvolat a vyznat: **Věřím a přijímám!** Bez této tvé víry, která sou-

Liturgická čtení

1. čtení - Ex 34,4b-6.8-9

Mojžíš časně ráno vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu přikázal Hospodin; v ruce měl dvě kamenné desky.

Tu sestoupil Hospodin v oblaku. (Mojžíš) se tam vedle něho postavil a vzýval Hospodinovo jméno. Potom (Hospodin) prošel kolem něho a zvolal: „Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný!“ Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl: „Pane, jestliže jsem našel u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť naši vinu i náš hřích a přijmi nás jako dědictví.“

2. čtení - 2 Kor 13,11-13

Bratři, žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napominání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje, bude s vámi. Pozdravte se vespolek křesťanským políbením. Pozdravují vás všichni věřící. Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha s vámi se všemi!

Dokončení na str. 7

hlasí a dobrovolně přijímá, nemůže pro tebe Bůh udělat nic i přes to, co všechno už pro tebe tak nezištně podnikl. Jestliže nepřijímáš, *sám ses odsoudil*, protože tak dáváš přednost tmě, odvracíš se sám od jediného **Světla** a tvé skutky nemohou být dobré. Čím větší je onen dar, pro který jsi byl stvořen, tím strašnější je připravit se o něj odmítnutím věčné Boží lásky ve prospěch vlastní zvůle.

Myslíš, že můžeš od někoho dostat velkodušnější nabídku? Víš o někom, kdo je větší než tento *Bůh milosrdný a milostivý, Bůh velké lásky a věrnosti?* Komu bys chtěl dát přednost před přesvatou Trojicí, plností bytí a života, od níž jsi dostal i ty své bytí a svůj život a která ti poslala svého Syna s nabídkou Božího synovství ve věčné a nejvznešenější Boží rodině?

Poděkuj Nejsvětější Trojici za její lásku, za dar víry, který ti umožňuje vykročit z lidské malosti a omezenosti a spojit se s ní, a žij v tomto svatém společenství *radostně, zdokonaluj se, a milost Pána Ježíše Krista, láska Otcova a společenství Ducha Svatého bude stále s tebou.*

Bratr Amadeus

„Všechno pro Ježíše a pro duše!“

Sestra Marie Fidelis Weissová z kláštera Reutberg

Františkánská sestra Marie Fidelis Weissová se narodila 12. června 1882 a zemřela 11. února 1923, na svátek „Naší milé Paní z Lurd“, což je dnes zároveň Světový den nemocných. Její život byl smírnou obětí za obrácení a záchranu hříšníků. Sílu čerpala přitom z mystického osvícení a sjednocení s Pánem na kříži. Papež Benedikt XVI., který věnoval zvláštní pozornost skrytým obětavým duším, jí přiznal 1. června 2007 heroický stupeň ctností.

Idylicky položený klášter Reutberg leží asi 45 km jižně od Mnichova v okrese Bad Tölz-Wolfratshausen na jednom pahorku u Sachsenkamu. V 17. století tam byl přistaven k loretánské kapli první klášter a v roce 1651 byl začleněn do františkánského řádu. Dnešní budova je pozdější stavba z 18. století. Klášterní kostel v sobě ukrývá kromě známého Reuterského Jezulátka zvláštní poklad, a to hrob sestry Marie Fidelis Weissové, františkánky zesnulé v pověsti svatosti. Dne 15. října 1982 byl v Římě zahájen apoštolský proces jejího blahorečení. Svůj mystický život, vyznačující se horoucí láskou k Bohu a nevýslovným utrpením za záchranu duší, prožívala velmi pokorně, ve skrytu. Jenom svého spirituála Johanna Mühlbauera v poslušnosti zasvětila do toho, co prožívala.

Eleonora Weissová se narodila 12. června 1882 v Kemptenu a již velmi brzy projevovala velkou zálibu v modlitbě. Chodila pravidelně se svojí rodinou do kostela a zakusila již brzy hmatatelně skutečnou přítomnost Boží. Velmi intenzivně se připravovala na první svaté přijímání a při přijetí Eucharistie pocítila, jak se s ní Ježíš vroucně sjednotil. V tomto okamžiku neviděla a neslyšela nic z toho, co se dělo okolo ní.

V 16 letech zaslechla volání, aby se stala nevěstou Kristovou a prožila život v klášteře. Na radu svého faráře se obrátila na klášter Reutberg. Kvůli jejímu mládí jí tamější představená uložila, aby si nejprve osvojila dovednost v ručních pracích a ve hře na varhany. Tím začalo její vzdělávání na Institutu chudých školních sester v Lenzfriedu u Kemptenu. Tam byla přijata do Třetího řádu sv. Františka (dnes Františkánské společenství) a dostala jméno Serafika.

Ve 20 letech konečně vstoupila 16. října 1902 do kláštera Reutberg. Od té chvíle

přijala jméno sestra Marie Fidelis. Obláčka následovala 4. června 1903, sliby složila 21. června 1904. Vyprávěla: „V okamžiku složení slibu se vylil až do nitra mé duše tak hluboký, blažený mír, že se to nedá vypovědět.“ Po 20 let vykonávala v klášteře službu varhanice a učitelky ručních prací v tenkrát existující dívčí škole.

Ve své horoucí lásce a velké touze po Ježíši se velmi postila a přebírala na sebe mnohá cvičení v pokání. Tím dosáhla hlubokého vztahu ke svému Pánu. Cítila neustálou přítomnost Boží, prožila ale přesto v letech 1908–1911 takzvanou „temnou noc“ a cítila se úplně osamocena. Ježíš pro ni zmizel. Jeden kněz se o tom vyjádřil, že to byla zkouška, podobně jako třeba u sv. Jana od Kříže.

Dlouhou dobu setrvala ve vnitřní modlitbě. Mohla mluvit s Ježíšem, aniž by používala modlitební knížku, nebyla si ale vědoma, zda se jednalo o mystickou modlitbu. Často měla vnuknutí, vidění a extáze. O svých vzletech k Bohu napsala: „Jsem jehla, která se nemůže sama

Sestra Marie Fidelis jako varhanice a učitelka

Milostná Panna Maria s Jezulátkem z Reutbergu

prodrat k jinému předmětu. Ale magnet – to je můj Ježíš – mě přitáhl, aniž bych já, ubohá jehla, mohla odporovat.“ Nabídla se Ježíši k záchraně hříšníků. Proto ji Bůh nakládal stále znova velká duševní utrpení, která se projevovala tím, že dostávala pochybnosti o víře a zažila odvrácení Boha od hříšníků. Tato utrpení pokračovala, dokud tito hříšníci nezemřeli v pokoji. Její veškeré modlitby, posty a oběti směřovaly k záchraně duší. Dlouhá léta vytrpěla každý týden ve čtvrtek a v pátek bolesti Kristovy a v sobotu také utrpení Matky Boží. Všechno toto snášela s velkou trpělivostí. Jejím mottem bylo: „Všechno pro Ježíše a pro duše!“

V extázi 2. srpna 1918 viděla těžké hříchy v jejich celé zlobě. Jednu duši v zatížení nečistotou a jinou duši v nevíře a v rouhání Bohu. Aby tyto duše zachránila, vytrpěla obrovská muka.

Ve svém modlitebním životě pěstovala velkou lásku a úctu k Matce Boží. Na prosbu sestry Marie Fidelis zavedl spirituál v klášterní společnosti denní modlitbu loretánských litaní, což se udržuje dodnes. Velkou úctu chovala také ke sv. Josefovi, sv. Františkovi a dalším svatým, které prosila o přimluvu.

V sobotu před Letnicemi roku 1912 viděla duchovním zrakem Ducha Svatého. Přitom se vylila v její duši sedminásobná záře, ve které poznala a pocítila sedm darů Ducha Svatého. „O přesvatém svátku Ducha Svatého jsem měla tak silný pocit a tak jasné poznání své hříšnosti jako ještě nikdy. Vzhledem k tomu jsem viděla a poznala jasněji než jindy třetí Božskou osobu. Pocítila jsem v sobě tak velkou sílu, že se mi zdálo, že bych mohla teď pře-

O pouti do Svaté země - dokončení ze str. 2

konat všechno, dokonce i největší obtíže. Také jsem v sobě pocítila milost Ducha Svatého, jak se ve mně šíří a vzrůstá, jako by mě chtěl zaplavit, a láska byla ve mně rozmnožena.“

O mystickém snátku s Ježíšem na kříži řekla: „Ponořila jsem se ještě hlouběji do modlitby, čímž jsem se uvedla do vidění tří Božských osob Nejsvětější Trojice. Stalo se potom něco tak vznešeného, že tomu sama nerozumím. Byla jsem v přítomnosti nebeského Otce jako svědek Ducha Svatého, samotná se Synem Božím, svým Ježíšem na kříži, když přinášel sám sebe za oběť svému nebeskému Otci ke spáse světa svou smrtí na kříži. Byla jsem s Ním navždy spojena, abych od této chvíle mohla pokračovat v Ježíšově díle spásy tajemným způsobem ke cti Boží a pro duše.“

Sestra Marie Fidelis musela také snášet mnohé útoky satanovy, jak vnitřně, tak také navenek. Jednou jí mrštil na sloup, takže měla po několik dnů bolesti hlavy. Při věšení prádla s ní několikrát mrštil od šňůry a vrhl ji do špíny. Sestra, která to pozorovala, se velmi divila. Častěji jí přidržoval dveře zповědnní místnosti. Otevřít mohla teprve tehdy, když kněz vyslovil požehnání a poručil jí, aby vstoupila.

Právě roku 1912 svěřila svému duchovnímu vůdci, že si Ježíš přeje, aby se v červnu v klášterním kostele každý den pořádala pobožnost k Srdci Ježíšovu. Po nějakém zdráhání na to spirituál přistoupil. Nikdo v klášteře ale nevěděl, že se tak stalo na podnět sestry Marie Fidelis.

V roce 1921 vyprávěla o přípravách na svátek Srdce Ježíšova: „V tomto týdnu je Nejsvětější Srdce Ježíšovo tady; je to

Pohled na idylicky položený klášter františkánek u Sachsenkamu

du. Proto jsem vybízel věřící křesťany, aby se nechali pomazat.

V Jordánsku jsem poděkoval jeho představitelům i tamějšímu lidu za jejich úsilí při přijímání početných uprchlíků přicházejících z válečných oblastí, za humanitární nasazení, které si zasluhuje a žádá stálou podporu mezinárodního společenství. Byl jsem zasažen velkodušností jordánského lidu v péči o uprchlíky, kteří v tak velkém počtu prchají před válkou v oné oblasti. Pán ať hojně žehná tomuto pohostinnému lidu! A my se modleme, aby Pán této pohostinnosti žehnal, a žádejme na mezinárodních institucích, aby pomohly tomuto lidu v práci, kterou odvádí. Během této pouti i při jiných příležitostech jsem vybízel zainteresované představitele, aby pokračovali ve snaze o zmírnění napětí na Blízkém východě, zvláště v mučené Sýrii, jakož i v dalším hledání rovného řešení izraelsko-palestinského konfliktu. Proto jsem pozval prezidenty Izraele a Palestiny, muže a tvůrce pokoje, aby se přišli do Vatikánu modlit spolu se mnou za pokoj. A prosím i vás, abyste nás nenechali samotné, modlete se, aby Pán udělil mír oné požehnané zemi. Počítám s vašimi modlitbami, hodně se modlete, aby nadešel pokoj.

Tato pouť do Svaté země byla také příležitostí utvrdit ve víře křesťanská společenství, která nemálo trpí, a vy-

duchovní vidění... Já jsem úplně v něm, v takovém vidění a v takovém žaru, že si myslím, že musím zemřít.“ V tento svátek viděla v průběhu nón (modlitby hodin v 15 hodin), jaká plnost božství bydlí v Ježíšovu Srdci.

11. února 1923 byla po mnohaměsíčním utrpení vysvobozena a přijata ke svému milovanému ženichu Ježíši Kristu. Její mystika přišla ve známost teprve v den jejího pohřbu z kázání jejího duchovního vůdce Johanna Mühlbauera. Samotné její spolusestry, které s ní denně pobývaly, o tom nic nevěděly, protože sestra Marie Fidelis nechtěla být považována za něco zvláštního nebo být na to pyšná. Když Marii sestry začaly přednášet různé žádosti v modlitbách, byly často

jádit vděčnost celé církve křesťanům, kteří žijí v oné oblasti a na celém Blízkém východě. Tito naši bratři jsou odváznými svědky naděje a lásky, „solí a světlem“ oné země. Svým životem víry a modlitby, ceněnými výchovnými a dobročinnými aktivitami se přičiňují o smíření a odpuštění a přispívají k obecnému dobru společnosti.

Touto poutí, která byla opravdu Pánovou milostí, jsem chtěl přinést slovo naděje, kterou jsem však také sám přijal! Dostalo se mi jí od bratří a sester, kteří doufají „proti vši naději“ (Řím 4,18) skrze četná utrpení, jako jsou ta, která prožívají ti, kdo uprchli ze své vlasti kvůli konfliktům, a ti, jimiž se pohrdá kvůli jejich víře v Krista. Budme jim nadále nablízku! Modleme se za ně a za pokoj ve Svaté zemi a na celém Blízkém východě. Modlitba celé církve ať je také oporou na cestě k plné jednotě křesťanů, aby svět uvěřil v lásku Boží, která v Ježíši Kristu přišla přebývat mezi nás.

A nyní vás všechny vyzývám ke společné modlitbě. Prosme spolu Matku Boží, Královnu míru, Královnu jednoty mezi křesťany, Matku všech křesťanů, aby nás a celý svět obdařila pokojem a provázela nás na této cestě jednoty. Zdráva, Maria...

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

vyslyšeny. Tak se obracely stále v důvěře na sestru Marii Fidelis a bývaly vyslyšeny.

Dekretem ze 14. prosince 1936 nařídil mnichovský arcibiskup Michael kardinál von Faulhaber zahájení procesu blahorečení. Dne 22. května 1938 byly tělesné pozůstatky sestry vyzvednuty z hrobky kláštera a pochovány v klášterním kostele. V roce 1939 byl informativní proces na diecézní úrovni v Mnichově uzavřen a sbírka akt byla poslána do Říma. Teprve v roce 1982 vystavila Kongregace pro blahorečení a svatořečení v Římě dekret k zahájení apoštolského procesu.

Další informace lze najít na:
www.freunde-des-kloster-reutberg.de.

Z Kirche heute 5/2014 přeložil -mp-

Pokrm nového života

K udržení a ke vzrůstu života je nutný pokrm. Tak je nutný i duchovní pokrm k udržení a rozmnožení života Božího dítěte. Obětovaným Spasitelovým tělem vyrostl nám nový život Božího dítěte a týmž obětovaným tělem jeho máme růst a udržet se ve svém novém životě.

Ježíš to sám prohlásil několikrát. Jak při příslibení velebné svátosti, tak při jejím proměnění, při jejím ustanovení při Poslední večeři. Práví výslovně: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“ A potom ještě jednou na podiv svých učedníků nad touto řečí znovu zdůrazňuje: „Kdo ji mé tělo a pije mou krev, má život věčný... Neboť tělo mé jest opravdu pokrm a krev má je skutečně nápoj...“

Andělský učitel uchopil se slov Spasitelových, kterými nazývá sebe Chlebem sestoupivším z nebe, a praví, že chléb svátostného těla Páně má obdobné účinky v duchovním ohledu, jaké má chléb tělesný v ohledu časném: udržuje, rozmnožuje život a naplňuje radostí lidský život.

Udržuje lidský život, udržuje život Božího dítěte. Pokrm musí být úměrný životu, a když nám byl vlit nový život skrze Kristovo svátostné tělo, musí být téhož rázu také pokrm, kterým by se náš život mohl udržovat. Nezapomínejme, že tento život Božích dětí je vydán velkým nebezpečím, mnohým zkouškám, těžkostem a svízelným pozemského života. Tolik pokušení a nebezpečí útočí na naše synovství, na naše důvěryplné synovství. Potřebujeme proto posilovat se v tomto synovství Tělem, přijímáním Těla, které dovedlo dát se v synovské oddanosti a lásce, v naprosté poslušnosti až k smrti. Takovou posilu potřebuje naše synovství, protože hřích, jak jsme viděli, je především útok na naše synovství, abychom se chovali k Bohu jako k cizímu, abychom vypověděli jemu synovskou oddanost. Proto potřebujeme posilovat se pokrmem Božího synovství. Tělo Páně je tělem našim, ale také zároveň tělem jednorozeného Vtěleného Božího Syna. Proto, když se spojíme s tímto tělem, budeme silni, abychom mohli podobně také všechno Otci dát jako Ježíš, jenž dovedl být poslušný až k smrti,

a to v největších obětech a požadavcích, které na něho měl nebeský Otec.

Ovšem to musí být více, než jen pouhé přijímání na rty. Ježíš chce, abychom jej přijímali do svého života jako pokrm, jako denní chléb, jako něco, s čím se spojíme. Je chléb života. Proto je důležité přijímat Ježíše do svého života. Má-li nám

Nezapomínejme, že tento život Božích dětí je vydán velkým nebezpečím, mnohým zkouškám, těžkostem a svízelným pozemského života. Tolik pokušení a nebezpečí útočí na naše synovství, na naše důvěryplné synovství. Potřebujeme proto posilovat se v tomto synovství Tělem, přijímáním Těla, které dovedlo dát se v synovské oddanosti a lásce, v naprosté poslušnosti až k smrti.

být pokrmem k udržení a rozmnožení života, je třeba jej přijímat opravdu uvědoměle do života, do svého celého života, do života svých denních a skutečných strastí, zkoušek, těžkostí, slabostí, zápa-

sů, do svého povolání i do své povahy, do své rodiny i do své práce, čili zkrátka přijmout Ježíše do onoho skutečného života, ve kterém máme uskutečňovat svůj život Božího dítěte. Potom bude nám jeho Tělo k udržení a rozmnožení tohoto života. Velebná svátost sice působí ex opere operato, působí sice svou silou, ale nepůsobí magicky bez jakékoliv naší spolupráce, nepůsobí jen tím, že je přijata mechanicky. Musíme přijmout Ježíše tak, jak přijímáme někoho a ne něco, neboť jeho tělo je tělem jednorozeného Syna Božího, a je vhodné a spravedlivé, abychom toto tělo přijímali tak, jak je, totiž s jeho celým člověčenstvím, ale také spojené s jeho božstvím a dále ještě s Nejsvětější Trojicí. Teprve pak přijímáme opravdu, jestliže jej přijímáme celého tak, jak jest, a jestliže jej přijímáme tak jak se nám chce dát, jak chce k nám přijít. On chce k nám přijít právě proto, aby v nás ten nový život rozmnožil a udržel, aby nás naučil žít tak, jak on žil, jako Boží Syn, totiž v dokonalé poslušnosti a lásce k Otci, v lásce a k poslušnosti, která ví, co je Otec a jaké lásky je hoden, a která proto také svému nebeskému Otci všechno dá, která pro něho vše učiní.

V tom je celá naše mravnost, jak jsme viděli, totiž napodobit Otce v jeho životě. To je náš nadpřirozený život Božího

Slavnost Božího Těla v Olomouci 2005, adorace u Sloupu Nejsvětější Trojice

dítěte, že budeme žít podobně jako Otec žije, jej poznávat a milovat, jako on sebe poznává a miluje, podobně dokonale a podobně naprosto a podobně na prvním místě a celou bytostí jako on sebe miluje.

To vše ovšem nedovedeme ze svých sil. To dovedl Ježíš, jednorozený Syn Boží, jenž podal Otcí úctu a klanění a lásku a poslušnost jeho hodnou. Proto když toto je náš nový život, jen on, jenž je jedním z nás a zároveň soupodstatným s Otcem, jen on nám také může dát a udržet a rozmnožit tento nový život, jenž je životem z Otce, životem účasti na jeho vlastním dokonalém životě.

Proto nechápeme stále ještě houževnatě se držící ostých věřících i takzvaných dobrých věřících před Velebnou svátostí a před častým jejím přijímáním. Stále se ještě setkáváme s jansenistickým názorem na Nejsvětější svátost patřenou jen okem naší ničemnosti a Boží velebnosti. Stále se setkáváme jen s úctou, někdy jen s domnělou úctou k Tělu Páně. Správně na to odpovídá jeden mystik: „Úcta k velebné svátosti? Uctíš nesmírnou lásku, volající k sobě a k požívání svého těla, uctíš ji jediné tím, že přijdeš co nejčastěji a s největší důvěrou. Jak jinak chceš uctít lásku, která čeká, aby se rozdávala. Když Ježíš neváhal za nás vydat své tělo a svou krev, chtěli bychom nyní ze své úcty nechat takřka nadarmo kanout tuto krev? Podobali bychom se lidem, kteří ze samé vážnosti k vínu by se ho nechtěli raději ani dotknout.“

A potom ta slova jsou nesmírně vážná. Nepřístupovat co nejčastěji ke stolu Páně by se nakonec obrátilo ve velmi malou úctu. Řekl Spasitel: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“ Přeložme si to do všedního dne a do naší ubohosti. Nebudete mít v sobě život, nebudete žít jako Boží děti, nýbrž budete hřešit, budete urážet Pána. Právě proto nám dává sebe za pokrm, abychom potom, a tím právě, mohli mít úctu k Tělu Páně. Čím častěji budeme přistupovat, tím více porosteme v úctě k jeho svatému Tělu a v úctě k Otcí a v lásce k Otcí.

Když nám byla dána za cíl celá dokonalost nebeského Otce, tak jak ji Ježíš ukazoval na zemi, když se jedná o dokonalost nesmírnou, potřebujeme k tomu pomoci nesmírné síly. Tím je právě jen

Tělo Kristovo, obětované v nesmírné lásce k této velebnosti Otcově.

Nepřijímáme přece proto, že jsme hodni, nýbrž abychom se hodnými stali. Kdyby se jednalo o naši hodnost, nikdo z nás by nesměl nikdy přistoupit ke stolu Páně. Proto nebylo správné, když se jansenisté zdržovali častějšího svatého přijímání z úcty a když dávali za pokání a za kajicnost vyššího, dokonalejšího již stupně zdržování se svatého přijímání.

Nesmíme vidět ve velebné svátosti jen nesmírnou vznešenost a velebnost Ježíšovu, nýbrž právě onu pokoru, kterou chce být především naším pokrmem. Proto se také skryl do prostých způsobů, abychom se ho neděsili a klidně přistupovali k tak obrovskému tajemství.

Přijímáš jej tedy jako pokrm nového života, života Božího dítěte. Proto musíš přijmout Ježíše do svého skutečného života, jak jsem již naznačil, přijmout jej do společenství svého života. Nepřijímat jen povrchně. Nespokoj se tedy jen s tím, že přistoupíš, že jej přijmeš na rty. Nýbrž v té chvíli zapomeň na všechno a otevři

---

Nepřijímáme přece proto, že jsme hodni, nýbrž abychom se hodnými stali. Kdyby se jednalo o naši hodnost, nikdo z nás by nesměl nikdy přistoupit ke stolu Páně.

---

se celou horoucností celé své bytosti božskému Hostu. Otevři se jemu celým životem a nech jej působit v sobě. Neboť má v tobě rozmnožit tvůj život. Otevři jej tedy tak, jak stojí tvůj duchovní život před tebou. Otevři mu všechny své slabosti a snaž se žít v těchto svých slabostech ve všech jejich denních zápasech, snaž se v nich žít ze síly Ježíše, Chleba nového života, jenž přišel k tobě. Nespokoj se proto jen s oněmi několika oficiálními slovy modliteb, která odříkáš svému Ježíši těsně po svatém přijímání, nýbrž přes den hlavně žij z něho, jehož jsi přijal. Ve všech svých bojích, těžkostech, pokušeních, bouřích, slabostech, pracích a úzkostech vracej se k němu, vracej se k síle Ježíše svátostného a buď se svým Kristem, mluv s ním, otvírej se mu, pros ho, volej k němu o sílu. Působí ex opere operato, svou silou, ale to nezname-

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 3

Evangelium - Jan 3,16-18

Ježíš řekl Nikodémovi: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.“

ná, že bys jej mohl jen mechanicky a nečinně přijmout.

Mnoho věřících chybuje tím, že přistupují ke stolu Páně jako k nějakému obřadu, nějaké pobožnosti, jedné z mnohých pobožností. Zde se jedná o více nežli o pobožnost. Také chce být Ježíš pokrmem nejenom ctnosti nábožnosti a pobožnosti, nýbrž chce být pokrmem všech tvých ctností, které máš i které máš ještě velmi slabé. Chce být, jak jsme řekli, pokrmem celého tvého života.

Ve Svátosti oltářní vstupuje do tvého nitra nejenom Boží Syn, nýbrž také Otec a Duch Svátý. Tak se můžeš vroucně přivinout i k celé Nejsvětější Trojici. I tu musíš vzývat, i v tomto objetí můžeš a měl bys prožívat lásku svého Otce a nabýt nového důvodu ke své lásce k němu. Když prožiješ tu svatou skutečnost, že to byl On, jenž nám dal svého jednorozeného Syna, uvědomíš si, že to byla také jeho láska, která nám dala jeho svátostné tělo, a že jako poslal ve všem Syna pro naše synovství, tak že i toto proměnění a podání svátostného těla jeho je z Otcovy lásky, abychom mohli se Synem Božím podobně Otce milovat, abychom mohli podobně žít synovským životem Božího dítěte. Vždyť proto Duch Svátý spolupůsobil při tvoreni svatého Těla Kristova, aby nám bylo dáno, za nás dáno a nám jednou podáno k novému životu. Nežůstávej proto na povrchu svatého přijímání, nýbrž vstup do společenství nového života s Otcem i Synem i Duchem Svátým.

Z knihy Podstata křesťanství. Živé synovství Boží. Vydal Bohuslav Rupp, Praha 1947 (str. 63-68)

V Ježíšovi poznal Mesiáše (1)

Neuvěřitelný příběh konverze polského Žida - P. Daniela Oswalda Rufeisena, bosého karmelitána, který žil v letech 1922-1998, svědčí o tom, že upřímné hledání pravdy vede vždy k osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, který žije, učí, odpouští všechny hříchy a vede do nebe v katolické církvi.

Dětství a mládí

Oswald Rufeisen se narodil 29. ledna 1922 ve vesnici Zadziele v krakovském kraji. Jeho rodiče byli „pokrokoví židé“, nenosili tradiční oblečení a doma mluvili polsky. Když bylo Oswaldovi 12 let, vstoupil do řad mládežnické sionistické organizace AKIBA, jejímž cílem byl návrat Židů do Palestiny a obnovení státu Izrael v hranicích dřívějšího Davidova království. Těto organizaci chlapec vděčil za to, že získal dovednost v ovládnutí sebe samého, střídavost v jídle a pití a nezájem o tanec, zábavu, okázalosti a další. Byla to dobrá škola charakteru. Po svém obrácení pak Oswald neměl problémy s přijetím pravdy, že v životě křesťana je nutná disciplína, dovednost zřít se sám sebe a askeze.

V květnu 1939 Oswald maturoval. Dne 1. září téhož roku hitlerovské Německo neočekávaně zaútočilo na Polsko - začala 2. světová válka. Už druhého dne Oswald s rodiči a bratrem Leonem utíkali před německými vojsky. V Krakově vsedli do vlaku jedoucího na východ, do Lvova. Němci bombardovali a ostřelovali houfy bezbranného utíkajícího obyvatelstva. Po sedmi dnech jízdy museli Rufeisenovi vlak opustit a dál jít pěšky. Za dva dny se Oswaldovi rodiče rozhodli vrátit se domů, zatímco Oswald s Leonem se ocitli v oblasti okupované sovětskými vojsky, kudy se chtěli přes Lvov dostat do Vilniusu s cílem emigrovat do Palestiny. Když spatřil krutosti války, **porozuměl, k jakému bezpráví a bestialitě dochází tehdy, když demokraticky zvolené vlády odmítnou Boha a jeho zákon.** Uvědomil si, že pouze společenství tvořené lidmi věřícími, obětavými, poctivými a spravedlivými, vedené lidmi na pravém místě, je zárukou míru; že to jsou podmínky nutné k tomu, aby se mohl spokojeně rozvíjet a vést šťastný život.

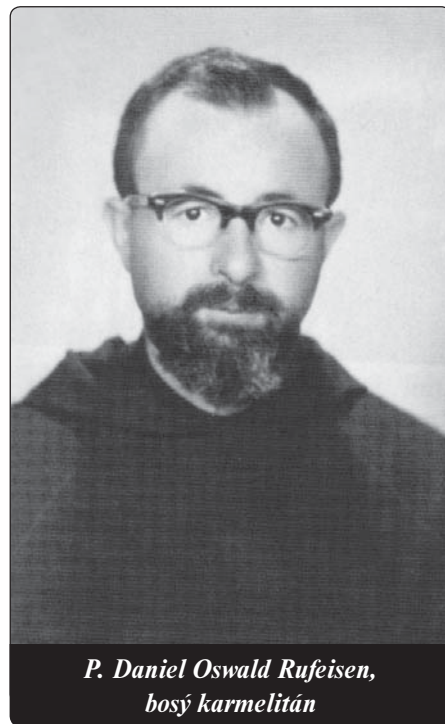
V dobách svého mládí Oswald skutečně věřil v existenci Boha, ale často míval pochybnosti. Usuzoval, že Bůh, který

všechno stvořil, nepotřebuje naše modlitby a žádné náboženství a že je daleko od lidských záležitostí. Mladík pročetl hodně různých knížek nepřátelských vůči křesťanství, což způsobilo, že v jeho hlavě vznikl strašlivý zmatek. Nakonec došel k závěru, že všechna náboženství jsou falešná, a že proto stačí jen věřit v jednoho Boha. Nadále však horečnatě hledal odpověď na otázku o smyslu života.

Teprve po své konverzi pochopil, že ho do takového stavu duchovní rozpolcenosti a ztracenosti, jaký tehdy zažíval, přivedli zdemoralizovaní novináři a spisovatelé, jejichž ideje poznával z knížek a článků. Ovšem hlavní vinu připisoval Oswald sám sobě, protože Boží moudrost „nebude přebývat v těle podrobeném hříchu“ (Mdr 1,4). Vylíčil to takto: „Skrze své závislosti jsem zhanobil svou duši, rozum i srdce do takové míry, že už asi nemohlo být hůř. Byly to tak velké temnoty, že jsem měl nevědomky pochopení pro smýšlení i názory nevěřících, ale k tomu, co se týká Boha a co je s Ním spojeno, antipatii. (...) Snažil jsem se ale přes to všechno postupovat tak, jak mi napovídalo svědo-

Oswald Rufeisen jako mladík

P. Daniel Oswald Rufeisen,
bosý karmelitán

mi, nebo alespoň tam, kde jsem měl dost síly, abych satanské útoky překonal. Ale jak často jsem jim podléhal! Kdybych nebyl vychován v organizaci, která mi vštíplla odpor vůči zábavám a užívání si světa, byl bych naprosto upadl a v jednání bych šel důsledně za vlastními názory.“ (*Autobiografie*, Krakov 2001, s. 66-67)

Ve svých vzpomínkách Oswald vypovídá, že se v mládí dostal do strašných závislostí, v nichž se čím dál víc přibližoval zvířeti. Píše: „Stále více mi zamotávaly srdce i myšlení, kalily smysly; osvobodil jsem se od nich teprve po křtu svatém. (...) Náruživosti člověka strašně zubožují, četl jsem o tom v katechismu a uvědomil jsem si, že to se mnou právě tak bylo. (...) Mám v největší ošklivosti všechny ty špinavé činy a myšlenky, jimž jsem podléhal. (...) Za to, že jsem se jich nyní zbavil, vděčím jedině a výlučně nejsvětější a nejčistší Panně Marii (...), a pokud přicházejí, stačí jedině povzdechnutí k Nejsvětější Panně a mizí to do nenávratna.“ (*Tamtéž*, s. 65)

Pobyt ve Vilniusu

V únoru 1941 ve Vilniusu získal Oswaldův bratr Leon tranzitní vízum na výjezd do Palestiny. Oswaldovi už se to nepodařilo: 22. června 1941 vypověděli Němci válku Sovětskému svazu. Začalo tragické bombardování Vilniusu, během něhož Oswald s nasazením vlastního života vy-

Přibývá katolíků, seminaristů i kněží – díky Africe a Asii

Katolická církev se rozvíjí o něco rychleji než světová populace. Díky Asii a Africe narůstá také počet kněží. Oproti tomu v Evropě katolicismus stagnuje. Vyplývá to z nedávno zveřejněné církevní statistické ročenky. Obsahuje údaje z roku 2012 a nastiňuje rozvojové tendence za sedm let.

Od roku 2005 se počet katolíků zvýšil o 10,2 % na 1229 milionů. Katolíci tak tvoří 17,5 % světové populace. V Evropě narostla katolická komunita o 2 %. Největší vzestup byl zaznamenán v Africe – o 29 %. O dvě procenta se zvýšil počet kněží, hlavně díky Africe a Asii, kde jich přibýlo o 24 a 20 %. V Evropě se naopak počet kněží snížil o 6 %.

Kategorií, která se v církvi rozvíjí nejrychleji, jsou trvalí jáhni. Za pět let jejich počet vzrostl o 26 %. Celkově jich je 42 000 a působí zejména v Americe a Evropě. V Africe a Asii je jejich počet zanedbatelný. Poměrně výrazně se snížil počet řeholních sester – o 7,6 %, ne však všude. V Africe a Asii došlo k nárůstu i v této kategorii: o 16,7 a 10,5 %.

V celkovém měřítku přibýlo rovněž seminaristů, téměř o 5 %. Stoupající tendence se ale neprojevuje všude. V Evropě počet seminaristů poklesl o 13 %, v Americe téměř o 3 %. K největšímu nárůstu došlo opět v Asii – 18 %, v Africe – 17 % a v Oceánii – 14 %.

Podle www.radiovaticana.cz

tahoval lidi z rozvalin a hořících domů. Poté, co německá vojska obsadila Vilnius, začalo masivní vyvražďování místních Židů a polské inteligence. Systematicky je chytali a stříleli v okolních lesích. Oswald byl zatčen při cestě do práce počátkem října 1941. Připojili ho ke skupině několika stovek Židů shromážděných na dvoře starého domu. Měli být odvezeni za město a zastřeleni...

Oswald hledal nějakou možnost, jak utéct. Nepozorovaně vstoupil do domu; podařilo se mu odsunout desku a vsoukat se do jedné z malých místností. Desku zase vrátil na místo a schoval se za hromadou starého haraburdí. Vědom si své beznadějné situace, začal z celého srdce prosit Boha o pomoc. Slyšel křik strážných, střelbu, nárek mlácených a raněných lidí... Po jisté době byli všichni naloženi na nákladní auta a odvezeni. Zavládlo mrtvé ticho... Oswald si s úlevou oddechl – nikdo si ho nevšiml. Vnímal to jako zřetelné znamení toho, že o něj pečuje Bůh. Z celého srdce za to Bohu poděkoval. Strhl si z rukávu žlutou pásku s Davidovou hvězdou a vyšel ven. Dostal se do svého bytu, vzal si nejnnutnější věci a 1. listopadu 1941 se v selském oblečení vydal na cestu do Turce v Bělorusku. Tam našel práci ve škole jako hlídač. Velitel německé policie v okresním městě Mir se dozvěděl, že Oswald hovoří plynule německy, nabídl mu proto u sebe práci.

Zaměstnání v Miru

Dne 27. listopadu 1941 Oswald dostal uniformu německé policie a byl ubytován v domě velitele četnictva Reinholda Heina jakožto jeho osobní tlumočnicka a tajemník. Všichni byli přesvědčeni, že nový překladatel je Polák a katolík. Oswald si rychle získal šéfovu důvěru, ten ho bral téměř jako vlastního syna. Nebylo tedy nic divného na tom, že mu sděloval i nejtajnější informace. Jakožto tlumočnicka byl Oswald přítomen při výslechu uvězněných; musel veliteli rovněž asistovat při popravách Židů, Poláků, Bělorusů a válečných zajatců. Pokud jen to bylo možné, překládal výpovědi vyslychaných tak, aby nebyli odsouzeni na smrt, ale pouze na nucené práce v Německu.

Oswald navázal kontakt s partyzány a informoval je o udavačích, varoval je rovněž před chystanými vojenskými akce-

mi. Zachránil také před smrtí několik stovek ruských zajatců. Podařilo se mu vést výslech tak skvěle, že Heina přesvědčil, aby upustil od úmyslu zlikvidovat vesnici Simakovo u Chorodzieje.

Když se od velitele dozvěděl, že na 13. srpna 1942 je naplánovaná likvidace ghetta v Miru, okamžitě tu zprávu předal židovským předákům. Byla to velmi důvěrná informace, ani četníci o ní nevěděli. Oswald se podílel na přípravě útěku Židů z ghetta. Sehnal jim deset pušek s municí, dva granáty a pět revolverů. Několik dní před termínem, kdy mělo být ghetto zlikvidováno, uteklo do lesa asi 300 lidí. Přibližně stejný počet se k útěku neodhodlal.

Překvapení Němci obstoupili ghetto policejním kordonem, aby nikdo nemohl utéct. Bohužel, jeden z mladých Židů z ghetta se dostal k veliteli Heinovi a v důvěrné rozmluvě mu sdělil, že právě Oswald je informoval o plánované likvidaci ghetta a obstaral jim zbraně. Doufal, že když zradí Oswalda, zachrání sám sebe i další Židy, kteří v ghettě zůstali. Starý policista udavačovi nevěřil. Pozval si Oswalda a v rozhovoru mu položil otázku: „Ten Žid (uvedl jeho jméno) tvrdil, žeš Židům prozradil termín likvidace ghetta. Je to pravda?“ Oswald sklonil hlavu a odpověděl: „Ano, je to pravda...“ Hein dál pokračoval smutným hlasem: „Tak přece... A já jsem si myslel, že on lhal. Proč jsi mi to udělal? Vždyť jsem tě měl jako vlastního

syna a tak jsem ti věřil...“ Velitel se dále ptal: „Proč ses přiznal? Copak si myslíš, že bych uvěřil víc Židovi než tobě? Kdyby to byl někdo jiný, rozstřílel bych ho nepadrt, ale tebe? Vždyť jsem tě měl rád, důvěřoval jsem ti a nic jsem před tebou netajil. Proč jsi mi to udělal?“ Oswald odpověděl: „Ze soucitu s nimi...“ – „Říkáš, že je ti jich líto... Mně také,“ přiznal se velitel. „Ale proč jsi jim sehnal zbraně?“ – „Odpovím jenom za podmínky, že dostanu pistoli, abych mohl se sebou skoncovat,“ promluvil Oswald. „Souhlasím,“ potvrdil Hein, „tak mluv.“ „Udělal jsem to proto, že nejsem Polák – jsem Žid,“ pověděl Oswald. „Skutečně jsi Žid?“ ptal se Hein oněmělým úžasem. Poté mu Oswald vyprávěl svůj životní příběh. Když skončil, vztáhl ruku pro pistoli. Hein vstal, přišel k němu a povídal: „Jsi velmi mladý. Už se ti dvakrát podařilo... Třeba se ti podaří i potřetí...“ Heinovi rozrušením zrudly oči a zalily se slzami. Prikázal Oswaldovi, aby napsal doznání, že je Žid. Oswaldovo prohlášení bylo jednoznačné – odsuzovalo ho k trestu smrti...

Po společném obědě velitel dovedl mládence do ložnice, kde byl pod dozorem četnictva. Jakmile se Oswald ocitl v místnosti sám, rozhodl se pro útek. Nepozorovaně vyšel z domu a jen co se dostal za bránu, běžel, co sil měl v nohou. Po několika stovkách metrů uslyšel výkřiky strážného, který ho měl hlídat. Ke stihání

▶ se přidali i další. Vyčerpán až na hranici možností utíkal vpřed, za sebou slyšel střelbu, svistot kulek. Při každém výdechu opakoval vroucí prosbu: „Ó Bože! Zachraň mě!“ Nakonec se dostal k místu, kde stály snopy obilí poskládané do panáků, a do jednoho z nich se schoval. Jeho pronásledovatelé běželi dál. Když snopy popadaly, Oswald se vplížil do ještě neposečeného lánu obilí a modlil se celým srdcem: „Bože, jestli mě teď zachrániš, budu vědět, že jsi. Budu Tě do konce života chválit a všem vyprávět o tom, cos pro mě udělal!“ Stále slyšel pokřik četníků, kteří ho hledali. Jeden dokonce prošel kolem něj, ale nevyšiml si ho. Začalo se stmívat. Nakonec Oswald uslyšel, jak jeden ze strážníků řekl veliteli: „Vidíš, a přece utekl!“

Když přišla noc, Oswald se potloukal a nevěděl, kam se podít. Nakonec usnul v lese zcela vyčerpán. Zdálo se mu, že přišel do kláštera sester od Zmrtvýchvstání v Miru a že tam našel útulek. Vzbudil se s novou nadějí a chutí dál žít. Vstal a skutečně šel do kláštera sester v Miru. Byla to sobota, slavnost Nanebevzetí Panny Marie, 15. srpen 1942.

Kláster sester od Zmrtvýchvstání v Miru

Ve své *Autobiografii* tak Oswald napsal: „*Což Bůh vyslyší modlitbu hříšníka zbaveného milosti? ... Vyslyší! Protože i mě vyslyšel, když jsem k Němu volal je-nom: »Bože, zachraň mě!«* A třeba vyslyšel i ty mé modlitby, které jsem zpěvem vysílal s prosbou o seslání Mesiáše. Dal mi poznat Toho, po němž jsem podvědomě toužil.“ (*Tamtéž*, s. 45)

Úkryt v klášteře

Byla noc, takže Oswald prošel městem nikým nespátrěn. Dostal se do klášterní zahrady, která se nacházela vedle stanoviště německého četnictva. Neměl odvahy zařukat na dveře kláštera, počkal tedy do rána. Vstoupil do prostoru, který

propojoval obytný dům se stodolou. Časně zrána přišla jedna sestra podojit krávy. Když zaslechla Oswaldův pozdrav, polekaně vykřikla: „Ježíši, Maria!“ Prochladlého a hladového zavedla do pokoje, kde mu sestry daly pořádnou snídani. Když Oswald pracoval na policejním velitelství, byl v kontaktu s matkou představenou, Eusebií Bartkowiakovou, a tajně jí dodával osobní doklady pro skrývající se Židy. Nyní ji poprosil, aby se sám mohl na pár dní ukrýt v klášteře.

Odpověď dostal až po návratu sester z nedělní mše svaté, z kostela 16 kilometrů vzdáleného. Během eucharistie se sestry horoucně modlily o rozpoznání Boží vůle. Tuto neděli se četlo evangelium o milosrdném Samaritánovi, který se jako jediný slitoval a přišel s konkrétní pomocí člověku těžce zraněnému a okraděnému lupiči. Ježíšova slova „Jdi a jednej také tak!“ (Lk 10,37) brala sestra Eusebie jako vybidnutí, které Ježíš určil právě jí. Po návratu Oswaldovi oznámila, že ho sestry budou ukrývat tak dlouho, jak to bude nutné.

Obrácení a křest

Oswald musel většinu času trávit ve stodole. Přečetl tam hodně knížek, které mu sestry nosily. Nejvíce na něj tehdy zapůsobila knížka s názvem *Zázraky v Lurdech*. Oswald uvěřil, že zázračná uzdravení, která v ní byla popsána, jsou Božím dílem. Po dvaceti dnech strávených v úkrytu poprosil, aby mu sestry přinesly Písmo svaté. Začal četbou evangelia svatého Matouše. Takto vzpomíná Oswald na ten přelomový čas ve svém životě: „A začal se boj. Četl jsem pomalu, vnímavě, některá místa jsem opakoval, celé tři dny jsem procházel evangelium podle svatého Matouše, začítal jsem se stále hlouběji, prožíval jsem to stále živěji. Boží slova vstupovala do mého smýšlení. Uvědomoval jsem si, že jsou také přímo jasně zaměřená na současné Židy. Nepřekvapila mě docela ostrá slova směřující k farizeům. (...) Uvěřil jsem, že evangelium je autentické. Vždyť ho psal v hebrejštině Žid pro Židy... (...) Copak mohu popírat Ježíše? (...) Copak mohu popírat zázraky a jejich pravdivost? (...) Ti, kteří uvěřili v Ježíše Krista, jsou také dnes svědky zázraků, zatímco v židovském náboženství se od časů Pána Ježíše zázraky nekonaly...“

SNAP netěší papežovo setkání s oběťmi zneužívání

Americká síť lobbistů, kteří se přizívají na sexuálních skandálech v církvi, vyjádřila nelibost nad plánovaným setkáním papeže Františka s oběťmi zneužívání. SNAP (Survivors network of those abused by priests) už předem prohlásila, že mše plánovaná s těmito lidmi ve Vatikánu v červnu nemá žádnou cenu. Podle jejího vyjádření podobná setkání nikdy nepřinesla žádný pozitivní výsledek.

Zdá se, že kroky podniknuté Vatikánem k vymýcení jednohlasně odsuzovaného zločinu sexuálního zneužívání nezletilých členy tohoto amerického sdružení nezajímají. Zpochybňovat nelze ani hodnotu osobních setkání obětí s papežem. Připomeňme, že v roce 2009 jeden z účastníků podobného setkání, k němuž došlo při cestě papeže

Benedikta XVI. na Kypr, vyznal: „Když jsem viděl papeže, jak přede mnou pláče, ptal jsem se sám sebe: Proč tolik trpí pro věc, na niž nemá žádnou vinu? A v tu chvíli jsem pocítil vnitřní pokoj. Poprvé v životě jsem dokázal myslet na odpuštění tomu, kdo mi způsobil tolik bolesti.“

Dodejme, že americká síť SNAP v minulosti přiznala, že každoročně inkasuje 3 miliony dolarů na pomoc obětem zneužívání, ačkoli její výdaje jsou daleko nižší. V roce 2012 lídr této organizace David Clohessy v jedné ze svých výpovědí před soudem dokonce přiznal, že skupina zveřejnila falešné informace s cílem diskreditovat katolickou církev.

Česká sekce Rádia Vatikán

Oswald se octl před nejdůležitějším rozhodnutím svého života. Když četl evangelium a rozvažoval o něm, přesvědčil se, že se všechna proroctví Starého zákona, která hovořila o příchodu Mesiáše, vyplnila v narození Ježíše Krista, skutečného Boha, který se stal skutečným člověkem a vzal na sebe hříchy a utrpení každého člověka, který skutečně zemřel a vstal z mrtvých, přemohl smrt a všem lidem odpustil hříchy.

„Kál jsem se,“ psal Oswald, „s těmi, kdo se vraceli z Kalvárie, a spolu se setníkem jsem vyznal: »On byl opravdu Boží Syn.« (Mt 27,54) A to bylo všechno. Víc už nebylo zapotřebí, jenom uznat Ježíše Krista a uvěřit v něj. Vlastně už tehdy jsem se v srdci stal křesťanem, jako ten dvořan kandaky – etiopské královny, který podle slov jáhna Filipa uvěřil, že Ježíš je předpovězený Mesiáš (srov. Sk 8,26–39). Ale já jsem ještě nechtěl přijmout křest. Chtěl jsem v Ježíše věřit bez křtu. Vysvětlili mi, že bez křtu nemůžeme obdržet milosti, což jsem si nedokázal srovnat v hlavě. A co to je milost? K čemu potřebuju milost, když věřím v Ježíše Krista? Byl jsem umíněný jako Petr při Poslední večeři, domníval jsem se, že síly mého rozumu k víře postačují, poněvadž v každé chvíli, kdy bych pochyboval, si mohu dokázat, že Kristem je Ježíš, protože to vyplývá z Písma svatého. Nevěděl jsem, že mi to »jasně vyplývá« díky Boží milosti, že bez ní bych rovněž neuvěřil, jako neuvěřili moji otcové a nevěří doposavad, ačkoliv mezi nimi nebyly takové »moudré hlavy« jako moje, ale s rozumem jak se patří. Ale Bůh ve svých nezměnitelných, odvěkých a vždy spravedlivých rozhodnutích ustanovil, aby mi spadly šupiny z očí a ze srdce spadla rouška, abych poznal, přijal a zamiloval se.“ (Tamtéž, s. 123–124)

V srpnu roku 1942 se Oswald zeptal sestry Eusebie, je-li v Písmu svatém napsáno, že křest je nutný ke spáse. Sestra mu ukázala slova Pána Ježíše: „Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.“ (Mk 16,16) Ta jedna věta ho naprosto přesvědčila. Za tři dny se obrátil s vroucí prosbou na sestru Eusebii: „Velice toužím po křtu; prosím o křest. Prosím, neodmítejte mi tu milost, moc prosím! Od rána jsem na vás čekal, sestro představená, abych vás mohl o tu obrovskou milost poprosit.“ Sestra s ra-

Sestry od Zmrtvýchvstalého v Miru, které ukryvaly Oswalda Rufeisena

dostí odpověděla: „Když jsem se modlila v kapli, něco mi v podvědomí zašeptalo, že se mám za tebe hodně modlit, protože se staneš knězem. Násilím jsem tu myšlenku odehnala, myslela jsem si: »Co? On? Žid?« Ale myšlenka se stále vtíravě vracela. Ještě jsem se nevzpamatovala z toho dojmu, a ty přijdeš, že chceš být pokřtěn. Vidím v tom ruku Boží.“ Oswald chtěl jenom křest, chtěl žít v čistotě a Židům hlásat pravdu o Kristu, ale o tom, že by se stal knězem, nikdy neuvažoval...

Nejbližší kněz bydlel ve vzdálenosti 16 kilometrů od Miru a Oswald byl v nebezpečí smrti. Vzhledem k tomu sestra Eusebie rozhodla, že ho pokřtí bez kněze. Oswald přijal svátost křtu ve výroční den narození svého otce, 25. srpna 1942. Skrze toto svátostné obmytí „se znovu zrodil k novému životu skrze Ducha Svatého“ (srov. Tit 3,5), stal se novým stvořením osvobozeným ze zajetí satana, hříchu a smrti. Stal se údem mystického Těla Kristova, součástí společenství katolické církve. Po přijetí svatého křtu byl Oswald naplněn obrovskou radostí a vděčností za nesmírnost Božího milosrdenství; za to, že si ho Bůh tak zamiloval i přes jeho velikou ubohost a hříšnost. Sestra Eusebie byla jeho kmotrou a darovala svému duchovnímu synu Písmo svaté a růženic.

Po přijetí svátosti křtu Oswald napsal: „Ó můj Bože! Nejpřednější a největší Pravdo! To já, Oswald Josef Rufeisen, věřím srdcem, vyznávám ústy a potvrzuji skut-

ky, že věřím a až do konce chci věřit ve veškeré všeobecné i jednotlivé články víry, jak nám je svatá římskokatolická církev podává. I když to nemohu pochopit (a kdo pochopí, co svatá víra podává), přece jen odevzdávám svůj rozum do služby Kristu, ctím s největší ponížeností všechna nejsvětější tajemství a pokorně prosím, aby mě vedla ke spáse.“ (Tamtéž, s. 127)

Na otázku sestry Eusebie, co ho nejvíce přesvědčilo, aby přijal katolickou víru, Oswald odpověděl: „Láska bližního. Viděl jsem, jak se sestry pro mě obětují, riskují své životy a nedávají mi pocitovat, že jsem Žid. A to mě přivedlo k úvaze, že tu musí být něco většího, jakási Pravda, která dává tu sílu.“ (Tamtéž, s. 127) Po přijetí svátosti křtu se Oswald rozhodl z lásky ke Kristu být zdrženlivý a chudý, neúčastnit se společenských zábav a tanců, protože ty jsou příležitostí k mnoha hříchům vlastním i cizím.

(Pokračování)

XIV. PĚŠÍ POUŤ NA VELEHRAD – „Radost pro všechny lid“ (Lk 2,10) ve dnech 18. – 23. 8. 2014: Vranov nad Dyjí – Znojmo – Velehrad

Pondělí 18. 8. – 15.00 hod. Vranov nad Dyjí – Znojmo (18 km)

Úterý 19. 8. – 6.30 hod. Znojmo – Miroslav (33 km)

Středa 20. 8. – 6.30 hod. Miroslav – Blučina (33 km)

Čtvrtek 21. 8. – 6.30 hod. Blučina – Žarošice – Věteřov (33 km)

Pátek 22. 8. – 6.30 hod. Věteřov – Svatý Kliment – Buchlovice (28 km)

Sobota 23. 8. – 8.00 hod. Buchlovice – Velehrad (8 km)

- s sebou růženic, spacák, karimatku, pláštěnku
- ministranti ministrantské oblečení
- zápisné na převoz a noclehy 100 Kč, nocování je pod střechou na zemi
- společný duchovní a obveselovací program
- svatá zpověď během cesty
- zavazadla i vyčerpané poutníky poveze doprovodné vozidlo

Sobota 23. 8. – 8.00 hod. společný odchod z Buchlovic od kostela na Velehrad • 10.30 hod. na nádvoří před bazilikou obnova zasvěcení národa Panně Marii • 11.30 hod. slavnostní MŠE SVATÁ s proboštem Pavlem Pacnerem • 15.00 hod. přednáška a závěrečné pozhřebání.

Hlaste se: ŘKF Znojmo, sv. Mikuláš – tel. 515 224 694, jindrichbartos@seznam.cz • ŘKF Vranov n/D – tel. 515 296 384, marek@tatym.com.

Srdečně všechny zveme! Pokud nemůžete na celou pouť, připojte se aspoň jen na kousek! **Návrat si zajišťuje každý sám!**

Propagandou proti církvi (8)

Podle tvůrců marxistické ideologie je jednou z největších překážek na cestě budování socialismu náboženství. Karel Marx je ve svém známém výroku označoval jako „opium lidstva“.

Náboženství: „opium“ a „kořalka“

Roku 1844 psal mladý Marx v komentáři k Heglově *Filozofii práva*: „Odstranění náboženství jako klamného štěstí lidstva je podmínkou k tomu, aby dosáhlo skutečného štěstí.“

Toto přesvědčení tvůrce „vědeckého“ socialismu plně sdílel vůdce bolševické revoluce a tvůrce sovětského totalitarismu – Vladimír Iljič Lenin. V roce 1905 v článku *Socialismus a náboženství* psal: „Náboženství je jedna z forem duchovního útlatku, který všude rdousí lidové masy, utiskované věčnou prací pro druhé, nedostatkem a opuštěností. (...) Náboženství je jednou z podob duchovní kořalky, v níž nevolníci kapitálu utápějí své lidské tváře, své nároky na alespoň trochu slušný lidský život. (...) Dnešní proletariát stojí na straně socialismu, který využívá vědu k boji s náboženským ohlučováním a zbavuje dělníky viry v posmrtný život proto, že je sjednocuje ke skutečnému zápasu za lepší život na zemi.“

„Moudrost etapy“ – nemluvíme o boji, ale o „rozdělení“

Lenin (podobně jako později Stalin) rozdělil na „etapy“ vnučování zřízení a komunistické ideologie Rusům a dalším národům. Nejdříve tedy zlikvidovali cara a jeho rodinu, šlechtu, carské důstojníky a potom začala likvidace „nepřátel lidu“ ukrytých mezi samotným lidem (srov. „odkulačování“ ruské vesnice v 30. letech 20. století nebo potlačení povstání námořníků v Kronštadtu roku 1921).

Podobný „etapový“ klam je možno spatřovat v boji s křesťanskou vírou v Rusku, vedený od roku 1917 Leninem a jím vytvořeným vládním systémem. Na počátku byla tedy prohlašována uklidňující hesla o tom, že cílem bolševiků je pouze „odluka církve od státu“. Bolševická vláda (Rada lidových komisařů) ji vyhlásila speciálním dekretem dne 23. ledna 1918.

Ovšem každý, kdo četl Leninovy před-revoluční deklarace, věděl, že slovo „rozdělení“ se musí chápat jako „útok“. V citovaném článku *Socialismus a náboženství* (r. 1905) Lenin psal: „Požadujeme úplné oddělení církve od státu, aby se mohlo bojovat proti náboženskému ohlučování.“ Avšak pozor! Jde – jak čteme v tomto textu – o zápas „s použitím čistě ideových a pouze ideových zbraní, s pomocí našeho tisku, našeho slova“. Není třeba příliš rychle (rok 1905!), před získáním skutečné vlády, odkrývat všechny karty.

Ještě v listopadu 1918 Lenin varoval bolševiky: „Musíme zachovat zvláštní opatrnost v překonávání náboženského tmářství. (...) Pokud budeme válčit příliš ostře, můžeme vzbudit leda všeobecnou antipatii.“ Tak tehdy vypadala „moudrost etapy“. Právě v Rusku probíhala krvavá občanská válka, v níž bolševici museli vést boj nejenom s kontrarevoluční armádou „bílých“, ale také s většinou ruské levice (eseři, anarchisté atd.). V samotném Petrohradě proběhlo v roce 1918 několik desítek protibolševických dělnických stávek.

„Ateista“ – titulní strana (r. 1922)

To všechno ale neznamenal, že hned po převzetí vlády bolševiky nedocházelo k žádnému pronásledování ruského křesťanství. Násilí se rozlilo po celé Rusi, velkou silou udeřilo také na kostely a pravoslavné kláštery. Tento jev byl úzce spojen s dekretem publikovaným 20. ledna 1918 (vlastně už tři dny před oficiální „odlukou církve od státu“) o konfiskaci veškerého majetku – movitého i nemovitého – patřícího pravoslavné církvi.

Z 1025 pravoslavných monastýrů (klášterů), které v Rusku existovaly, do roku 1920 bylo 673 napadeno a vyrabováno bolševickými oddíly. V řadě případů se vpády komunistických bojůvek setkaly s odporem nejenom mnichů, ale i světských věřících, kteří se postavili na jejich obranu.

„Chtivá“ církev a „lidští“ bolševici

V červenci 1918 přijatá první bolševická konstituce kromě zachování zásady „oddělení“ církve od státu zaručovala všem obyvatelům „svobodu náboženské propagandy, jakož i propagandy protináboženské“. Současně bylo ve stejném dokumentu všechno duchovenstvo (pravoslavné i katolické) spolu s „kapitalisty, kupci, bývalými příslušníky policie, kriminálníky a imbecily“ zahrnuto do skupiny „lišenců“ – zbytečných, čili lidí zbavených všech občanských práv (v roce 1932 bylo oficiálně duchovním zakázáno usazovat se ve městech). Tímto způsobem se bolševiky sepsaná konstituce sama stala propagandistickým dokumentem. Zprvée vytvářela iluzorní dojem, že se křesťané v Rusku po roce 1917 těší „svobodě náboženské propagandy“. Zadruhé umístila duchovní do řad skupin spojených vyhoštěním na okraj společnosti.

Jediným pravdivým ohlášením v bolševické konstituci bylo vyhlášení svobody protináboženské propagandy (především protikřesťanské). Po vítězství bolševiků v občanské válce (r. 1920) přišel čas boje s „náboženskou zaostalostí“. Šlo o dosažení dvou cílů současně: zničit církve jako autonomní instituce a zmocnit se církevního majetku. V tom druhém případě šlo o bolševiky plánovanou konfiskaci cenných drahých kovů (zlata a stříbra). Na počátku roku 1922 se totiž vyčerpaly rezervy carského zlata, kterých se bolševici

zmocnili a za něž na Západě kupovali výzbroj a munici pro Rudou armádu nebo potraviny pro stranický aparát (samozřejmě že ne pro hladovějící obyvatelstvo). Roku 1921 začal v Povolží velký hladomor, který do roku 1922 připravil o život pět milionů lidí. Příčinou té katastrofy byly bolševiky prováděné rekvizice potravin v rámci tzv. válečného komunismu. Lenin vůbec neskrýval, že vyhladovění ruské vesnice bude příhodným nástrojem v boji s „třídním nepřítelem“ (Povolží bylo roku 1921 místem řady protibolševických povstání, největší z nich proběhlo v Tambovské gubernii.) Hlad postihl nejenom rolníky, ale i církve, pro niž byla životně důležitá (v sociologickém smyslu) ruská ves. Církev se rovněž stala cílem propagandistického útoku, který měl „zakrýt“ hlavní cíl, jímž byl záměr bolševické vlády oloupit pravoslavnou církev o její majetek.

Na počátku roku 1922 začala velká proticírkevní propaganda, jejíž vedení Lenin svěřil Trockému. Ten vymyslel slogan „Vyměň zlato za chléb“ a pod tímto heslem probíhalo v celém Rusku masové rabování a zneucťování pravoslavných kostelů. Byly tehdy zabity desítky popů a biskupů. Bolševická propaganda vyhlášovala, že zabavené zlato půjde na živobytí pro Povolží hladovějící od roku 1921. Ve skutečnosti za zlato kupovali především výzbroj a oděv pro Rudou armádu a potraviny pro stranický aparát. Ve stejné době bolševici likvidovali církevní vytvořené instituce, které měly zajišťovat pomoc hladovějícím na Povolží.

Likvidace „nevhodných“ knih

Jevem nerozlučně spjatým s útokem na křesťanství, vedeným bolševiky, byla cenzura zaměřená na náboženské tiskoviny. Na počátku 20. let 20. století tedy nařídil bolševický Komisaríát osvěty (obdobu ministerstva vzdělávání) vyřazení knih označených za „nevhodné“ z knihoven v celém Rusku. V této kategorii se ocitli kromě jiných i takoví autoři jako Platon nebo Kant, ale především ti, kteří hájili křesťanství (celá bohatá náboženská literatura ruského pravoslaví).

Nebylo náhodou, že zvláště svědomitě vykonávali tuto „očistu“ ve vesnických knihovnách. Zaprvé proto, že na vsi žila tehdy většina Rusů. Zadruhé proto, že rolnický stav byl přirozeným společenským

„zázemin“ církve. Místo knih „nevhodných“ měly zaujmout knihy – podle bolševického úhlu pohledu – ve všech směrech vhodné. Šlo v takovém případě nejenom o propagaci díla „klasiků“ marxismu nebo samotného Lenina. V tomto ohledu je výmluvné právě jeho doporučení z počátku 20. let, aby si ruské knihovny opatřily nejvýznamnější díla francouzských encyklopedistů (osvícenců). Protikřesťanská výmluvnost jejich prací byla z pohledu komunistických vládců nesnadná k přepracování (navíc zase bylo možné – což sloužilo propagandě – poukazovat na to, že režim sahá k „západnímu civilizačnímu přínosu“).

Hlavní cíl: mládež

V dubnu 1923, během XII. sjezdu bolševické strany, bylo rozhodnuto o „zintenzivnění systematické propagandy, realizované graficky a přesvědčivě tak, aby ukazovala každému dělníkovi i rolníkovi lež a popírání jeho zájmů, které je obsaženo v každém náboženství“.

Výběr metody (propaganda místo masového fyzického teroru), k němuž došlo vedení komunistické strany, byl naprosto vědomý. Jak se psalo v rezoluci ze sjezdu roku 1923, používání metod více agresivních „by vedlo pouze k nárůstu náboženského fanatismu“ (čti odporu věřících).

Hlavním adresátem rostoucího propagandistického úsilí měla být ruská mládež. Vlastně ani ne tak adresátem, ale spíše nástrojem realizace tohoto projektu propagandy, jestliže se podle směrnic uvedeného sjezdu bolševické strany měla protináboženská propaganda stát jedním z hlavních úkolů Komunistického svazu mládeže (Komsomolu). Členství v něm bylo doslova povinné pro všechny žáky sovětských škol.

Ve shodě se svou rolí „transmisijního opasku strany“ na svém sjezdu v červnu 1923 Komsomol vyzval své členy k zapojení se do „ještě hlubší a systematické antináboženské propagandy“. V roce 1929 časopis „Komsomolská pravda“ vyzýval své čtenáře k boji se zdůrazněním, že „je nutnou věcí vyzbrojit se dynamitem třídní nenávisti a bojovat všemi prostředky proti ohleduplnosti v protináboženském boji“.

V tomtéž roku schválená nová ústava Sovětského svazu stanovila, že „s cílem zabezpečení pracujícím skutečné svobo-

Římskokatolická duchovní správa v Římově Vás srdečně zve na **LETNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ**, která se koná v **neděli 6. července 2014** ke svátku Navštívení Panny Marie. **Program pouti: sobota 5. července** – mše svatá v předvečer pouti v 18 hodin • **neděle 6. července** – mše svatá v 7.15 a v 9 hodin, v 11 hodin slavná mše svatá (slouží P. Lukáš Evžen Martinec OSA, opat starobrněnský). Během dopoledne příležitost ke svatě zpovědi. Svátostně požehnání a zakončení pouti v 14.30 hodin. Dále zve v **neděli 20. července 2014 na MARIÁNSKÉ MODLENÍ** v ambitech římovské Lorety a na tuto zpívanou **POUŤ RODIN**, konanou věrně v duchu 300leté jezuitské tradice, všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby rodiny Nazaretské. **Program:** 8.30 hod. mše sv. v kostele Svatého Ducha • 9.15–11.30 hod. mariánské modlení v ambitech Domku svatě rodiny Nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou Pannu vyzývají zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů. **Bližší informace** tel. 387 987 244, mobil 723 064 946 • e-mail: farnostrimov@centrum.cz • internet: www.rimov.eu.

dy vyznání (...) svoboda vykonávání náboženských obřadů i protináboženské propagandy se zaručuje všem občanům“. V sovětském státě, což bylo oficiálně potvrzeno, bylo od té doby místo pouze pro propagandu ateistů.

Bojující ateisté a jejich mediální impérium

V roce 1925 založil člen bolševického vedení Jemeljan Jaroslavskij (Miněj Izrailjevič Gubelman) všesovětský „Svaz ateistů“ (od roku 1929 existoval pod názvem „Svaz bojujících ateistů“).

Bezbožecká propaganda měla v 20. letech 20. století k dispozici obrovský mediální koncern. Od roku 1922 vycházel všesovětský týdeník „Ateista“, který se stal tiskovým orgánem Svazu ateistů (jeho náklad v 30. letech dosahoval půl milionu výtisků). Nebyl to jediný titul ateistického tisku, který byl vydáván v Rusku po roce 1917. Vysoký náklad měl rovněž týdeník „Antireligioznik“ a „Ateista“ vycházel v nejrůznějších speciálních vydáních určených různým národům žijícím na území SSSR. V letech 1929–1935 se objevovala jeho verze v polském jazyce pod názvem „Bojující ateista“ (adresáty bezbožné propagandy byli rovněž věřící jiných náboženství, vycházela totiž verze Ateisty v jazyku tatarském i v jidiš). Rozhlasové pořady Svazu ateistů vysílaly sovětské radiostanice ve 14 jazycích. Natáčely se speciální „protináboženské filmy“. Noviny „Ateista“ měly vlastní „sdružení přátel“. Existoval i časopis pro mládež „Mladí ateisté“.

Z Mitujcie sie! 1/2014 přeložila -vv-

Pondělí 16. 6. 2014: 6:05 Vatican magazine (772. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** V pohorách po horách – Kriváň **6:50** Hrdinové víry (12. díl) **7:50** Děti Ventanas **8:15** Na pořadu rodina – Kdo si počká, ten se dočká... **9:15** Pro vita mundi (96. díl): Mgr. Lukáš Volný **10:00** Nedělní čtení: Slavnost Nejsvětější Trojice **10:30** Léta letí k andělům (65. díl) **10:50** Přejeme si... **11:05** NOE kreaace (231. díl) **11:15** Střední cesta **11:30** Joint náš každodenný **11:40** Sedmihlášky – Sedělo dívka **11:45** Náš lišáček Leon (14. díl): Zlato pouště **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Funny Fellows na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 [P] **13:10** Agape **13:45** Vatican magazine (772. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:15** Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět **14:45** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (1. část) **15:35** V souvislostech (58. díl) **16:00** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **16:25** Kultura života – Bioetika: Potrat dnes **16:55** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **17:05** Pražská Loreta **17:30** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **18:00** Salesiánský magazín **18:15** Gospelový sborník **18:25** Sedmihlášky – Sedělo dívka **18:30** Náš lišáček Leon (15. díl): Duchové [P] **18:40** Pod lupou: Dobrovolníci v Indii **19:10** Ars Vaticana (30. díl) **19:20** Přejeme si... **19:35** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **19:45** Zprávy z Věčného města: 16. 6. 2014 **20:00** Dům nejen ze skla (7. díl) [L] **21:05** Na koberečku [P] **21:15** Terra Santa News: 11. 6. 2014 **21:35** Strání – obec pod Javorínou **22:00** Noční univerzita: P. Prokop Siostrzonek, OSB – Anastáz Opasek, 100. výročí narození **22:55** Vatican magazine (772. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2014.

Úterý 17. 6. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 16. 6. 2014 **6:15** Janáčkův máj 2008 – Ludgeřovice **7:25** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **7:50** Cesta k andělům (84. díl) **8:40** O Mariánské púti v Levoci **9:10** Hudební magazín Mezi pražci **9:50** Jezuité o: Etika v podnikání **10:15** Vatican magazine (772. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:45** Noční univerzita: P. Prokop Siostrzonek, OSB – Anastáz Opasek, 100. výročí narození **11:40** Sedmihlášky – Sedělo dívka **11:45** Náš lišáček Leon (15. díl): Duchové **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 16. 6. 2014 **12:25** Platinové písničky (25. díl): Dechovka **12:55** Ars Vaticana (30. díl) **13:05** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **13:35** V pohorách po horách – Kriváň **13:50** Ruslan **14:05** Slovacké slavnosti vína aneb Na jarmark od Hradišťa **14:25** Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2014 **16:00** Přejeme si... **16:15** Transport **16:50** Obec Voderady **17:00** Léta letí k andělům (65. díl) **17:20** Agape **17:50** Budu pomáhat: Mezi námi, o.p.s. **17:55** Sedmihlášky – Sedělo dívka **18:00** Cirkus Noeland (14. díl) **18:30** Náš lišáček Leon (16. díl): Přepadení banky [P] **18:40** Hermie a vánoční dort **19:15** NOE kreaace (231. díl) **19:25** Joint náš každodenný **19:35** Zpravodajské Noeviny: 17. 6. 2014 [P] **20:00** Živě s biskupem: biskup Jan Vokál [L] **21:10** Obrázky z Jogglandu **21:25** Přejeme si... **21:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 6. 2014 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 16. 6. 2014 **22:20** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (95. díl) **23:40** Terra Santa News: 11. 6. 2014 **0:05** Společně na cestě **0:25** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky.

Středa 18. 6. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 6. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (1. část) **7:05** NOE kreaace (231. díl) **7:15** Strání – obec pod Javorínou **7:35** Ars Vaticana (30. díl) **7:45** Jde

o život (9. díl): Svátosti II **9:20** Zprávy z Věčného města: 16. 6. 2014 **9:30** Harfa Noemova (19. díl) **9:55** Budu pomáhat: Mezi námi, o.p.s. **10:00** Generální audience [L] **11:20** O létajícím faráři **11:30** Salesiánský magazín **11:45** Náš lišáček Leon (16. díl): Přepadení banky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cvrlikání **14:00** Na koberečku **14:10** Hlubinami vesmíru s doc. Alenou Šolcovou, 2. díl **14:55** Jezuité o: Etika v podnikání **15:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **15:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 6. 2014 **16:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (95. díl) **17:25** Můj Bůh a Walter: Svátosti [P] **17:45** Zprávy z Věčného města: 16. 6. 2014 **18:00** Vatican magazine (772. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Náš lišáček Leon (17. díl): V pravé poledne do Yumy [P] **18:40** Sedmihlášky – Sedělo dívka **18:45** Pražská Loreta **19:10** Terchova **19:20** Terra Santa News: 18. 6. 2014 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval [L] **21:15** Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Bohuslav Reynek [P] **22:15** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **22:35** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **22:45** NOE kreaace (231. díl) **22:55** Generální audience papeže **23:25** Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět **0:00** Janáčkův máj 2008 – Ludgeřovice.

Čtvrtek 19. 6. 2014: 6:05 Pod lupou: Dobrovolníci v Indii **6:30** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **6:50** Platinové písničky (25. díl): Dechovka **7:20** Transport **7:55** Přejeme si... **8:15** Terra Santa News: 18. 6. 2014 **8:35** Společně na cestě **8:55** Joint náš každodenný **9:05** Cesta k andělům (84. díl) **10:05** Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2014 **11:35** Sedmihlášky – Sedělo dívka **11:40** Náš lišáček Leon (17. díl): V pravé poledne do Yumy **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Janáčkův máj 2008 – Ludgeřovice **13:30** Generální audience papeže **14:05** Dům nejen ze skla (7. díl) **15:05** Cirkus Noeland (14. díl) **15:35** Strání – obec pod Javorínou **16:05** Ruslan **16:20** Kultura života – Bioetika: Umělé oplodnění [P] **16:50** V pohorách po horách – Kriváň **17:05** Pražská Loreta **17:30** Obec Voderady **17:40** Budu pomáhat: Modrá beruška [P] **17:55** Hermie a vánoční dort **18:30** Náš lišáček Leon (18. díl): Kdysi...kdysi, dávno [P] **18:40** Sedmihlášky – Sedělo dívka **18:45** Zpravodajské Noeviny: 19. 6. 2014 [P] **19:00** Mše svatá ze slavnosti Těla a Krve Páně: z Lateránské baziliky v Římě [L] **21:30** Cvrlikání [P] **22:40** Kus dřeva ze stromu: Buk [P] **22:55** Přejeme si... **23:10** Zpravodajské Noeviny: 19. 6. 2014 **23:25** NOE kreaace (231. díl) **23:35** Jezuité o: Etika v podnikání **0:00** Agape **0:30** Můj Bůh a Walter: Svátosti **0:45** Zpravodajské Noeviny: 19. 6. 2014.

Pátek 20. 6. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 6. 2014 **6:20** NOE kreaace (231. díl) **6:30** Pražská Loreta **6:55** Dům nejen ze skla (7. díl) **8:00** Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět **8:30** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **9:00** Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Bohuslav Reynek **10:00** Na koberečku **10:10** Charita ve středu **11:15** Obec Plavnica **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlášky – Sedělo dívka **11:45** Náš lišáček Leon (18. díl): Kdysi...kdysi, dávno **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **13:10** Jihomoravské město Dubňany **13:45** Funny Fellows na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **14:05** Misie naživo – **15:10** Strání – obec pod Javorínou **15:30** Pod lupou: Dobrovolníci v Indii **16:00** Zpravodajské Noeviny: 19. 6. 2014 **16:15** Harfa Noemova (19. díl) **16:45** Živě s biskupem: biskup Jan Vokál **18:00** Organ v nebi **18:25** Sedmihlášky – Sedělo dívka **18:30**

Náš lišáček Leon (19. díl): Vesmír 2000 [P] **18:45** Můj Bůh a Walter: Svátosti **19:00** Kus dřeva ze stromu: Buk **19:15** Nadace Divoké husy **19:30** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **19:40** Zprávy z Věčného města: 20. 6. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl: Zachování a obnova kostelů [L] **21:30** Salesiánský magazín **21:45** Na koberečku **22:00** Nedělní čtení: 12. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (84. díl) **23:35** Kultura života – Bioetika: Umělé oplodnění **0:10** V pohorách po horách – Kriváň **0:25** Život zvířeti.

Sobota 21. 6. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 20. 6. 2014 **6:15** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **6:22** Kultura života – Bioetika: Umělé oplodnění **6:55** Strání – obec pod Javorínou **7:15** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **7:35** Jezuité o: Etika v podnikání **8:00** Funny Fellows na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **8:20** Cirkus Noeland (14. díl) **8:50** Sedmihlášky – Sedělo dívka **8:55** Hermie a vánoční dort **9:35** Pražská Loreta **10:00** Střední cesta **10:15** Můj Bůh a Walter: Svátosti **10:30** Transport **11:05** Terra Santa News: 18. 6. 2014 **11:25** Agape **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. [P] **12:20** Zpravodajské Noeviny: 19. 6. 2014 **12:35** Verbuňk, příběh na celý život **12:50** Nedělní čtení: 12. neděle v mezidobí **13:20** Přejeme si... **13:40** Živě s biskupem: biskup Jan Vokál **14:50** Zprávy z Věčného města: 20. 6. 2014 **15:00** NOE kreaace (231. díl) **15:10** Ruslan **15:25** Platinové písničky (25. díl): Dechovka **16:00** Dům nejen ze skla (7. díl) **17:00** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **17:10** Hlubinami vesmíru s doc. Alenou Šolcovou, 2. díl **17:55** Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívát se na horizont [P] **18:25** Sedmihlášky – Sedělo dívka **18:30** Náš lišáček Leon (19. díl): Vesmír 2000 **18:40** Cvrlikání **19:40** V souvislostech (59. díl) [P] **20:05** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **20:55** Harfa Noemova (20. díl) [P] **21:20** V pohorách po horách – Hřčava [P] **21:30** Pomoc, která se točí **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 20. 6. 2014 **22:20** Obec Voderady **22:30** Budu pomáhat: Modrá beruška **22:35** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (1. část) **23:20** Joint náš každodenný **23:30** Loreto **23:50** Léta letí k andělům (24. díl): Jan Špilar **0:10** Outdoor Films s Otakarem Brandosem.

Neděle 22. 6. 2014: 6:15 Obec Plavnica **6:25** Posledný deň v úrade **6:35** Klapka s ... (85. díl): ŽŠ Vyhne, Slovensko **7:40** Strání – obec pod Javorínou **8:00** Cvrlikání **9:00** Pod lupou: Dobrovolníci v Indii **9:30** Transport **10:05** Zprávy z Věčného města: 20. 6. 2014 **10:30** Mše svatá z kostela sv. Michala Archanjela v Bolerázu /SK/ [L] **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (59. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (26. díl): Dechovka [P] **14:05** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **14:55** Budu pomáhat: Modrá beruška **15:00** Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Bohuslav Reynek **16:00** Zprávy z Věčného města: 20. 6. 2014 **16:10** NOE kreaace (232. díl) [P] **16:20** Hermie a Stanley na táboře [P] **16:55** Sedmihlášky – Sedělo dívka [P] **17:00** Cirkus Noeland (14. díl) **17:35** Můj Bůh a Walter: Svátosti **17:50** Hrdinové víry (12. díl) **19:00** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **19:20** Jezuité o: Trest smrti [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Vatican magazine (773. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Koncert mladých virtuózů **21:45** V souvislostech (59. díl) **22:10** Živě s biskupem: biskup Jan Vokál **23:20** Nedělní čtení: 12. neděle v mezidobí **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Organ v nebi.

**POUŤ ORELSTVA KE SVATÉ LUDMILE NA TETÍN
v sobotu 6. září 2014**

Program: 10.00 hod. – začátek pouťi u sochy sv. Jana Nepomuckého na Husově náměstí, Beroun (centrum); poutní procesí do Tetína (délka 3,5 km) • 11.30 hod. – mše svatá podle misálu z r. 1962 ke cti sv. Ludmily v kostele sv. Ludmily na Tetíně (po mši svatě občerstvení v restauraci).

*Svatá Ludmilo, matko českého národa,
u Slovanů horlivě ctěná, oroduj za nás!*

Orel župa Svatováclavská zve ctitele sv. Ludmily na pouť a mši svatou. Sestry a bratři, členové Orla a ctitelé sv. Ludmily! Přijďte uctít památku a odkaz velké národní světice a prosit u ní za české rodiny a zdravé národní společenství, prochnuté svatováclavskou a cyrilometodějskou tradicí. Orelské stejnokroje a prapory, lidové a spolkové kroje a prapory vítány.

Organizátor:

br. Stanislav Vejvar, Orel župa Svatováclavská
e-mail: standa.vejvar@volny.cz
<http://www.orel-zsv.ic.cz/akce.pdf>

**Orel župa Svatováclavská Vás zve na CYKLOTURISTICKÝ
POBYT V PREMONSTRÁTSKÉM KLÁŠTEŘE NOVÁ ŘÍŠE ve dnech
26. července – 1. srpna 2014.**

Poznávání přírody a kultury na Vysočině, historických měst Telč, Třebíč, Dačice (Vysočina). Pobyt pro cyklisty i pro pěší turisty. **Kapacita 50 lůžek, cena 50 Kč za noc. Jednorázový poplatek za povlečení na celý týden 50 Kč.** Vaření svépomocně v kuchyňce, úschovna kol v klášteře. **Duchovní služba:** orelský duchovní rádce P. Radim Valík O. S. B., bude sloužit tradiční mši svatou a podle dohody povede katechezi.

Zájemci hlase se: br. Stanislav Vejvar,

Orel župa Svatováclavská, e-mail: standa.vejvar@volny.cz •
<http://www.orel-zsv.ic.cz/akce.pdf>

V duši víru – v paži sílu – v srdci vlast!

**U příležitosti 100. výročí úmrtí svatého papeže Pia X.
bude v sobotu 9. srpna 2014 slavena PONTIFIKÁLNÍ MŠE
SVATÁ S ASISTENCÍ PODLE KLASICKÉHO ŘÍMSKÉHO RITU
v cisterciáckém klášteře Vyšší Brod u Českého Krumlova.**

Program: 10.00 hod. – Mše svatá v klášterním chrámu Nanebevzetí Panny Marie • 15.00 hod. – přednáška PhDr. Radomíra Malého o sv. Piu X. v seminární místnosti v 1. patře návštěvníckého centra kláštera.

Mši svatou bude sloužit J. M. Josef Vollberg, O. C. S. O., opat trapistického opatství Mariawald v Německu (cisterciáci přísné observance). Při mši svatě zazní *Palestrinova polyfonní mše* ke cti papeže Marcela (Missa Papae Marcelli), která byla poprvé uvedena na závěr Tridentského koncilu.

Vyšebrodští cisterciáci srdečně zvou na slavnost poutníky, ctitele Matky Boží Vyšebrodské a sv. Pia X.

Sancte Pie X., ora pro nobis!

Blíže informace:

www.klastervyssibrod.cz

Centrum naděje a pomoci v Brně nabízí pomoc všem, kteří touží po miminku a nedaří se jim otěhotnět. Mohou se zúčastnit **kurzu NEPLODNOST – PŘÍČINY ŘEŠENÍ** či využít individuálního poradenství v rámci poradny při neplodnosti či gynekologické ambulance. S využitím metody NAPROHELP pod naším vedením již řada párů úspěšně otěhotněla, přirozeně, ekologicky, bez nebezpečných zdravotních zásahů. Úspěšnost je více než 80 %. Více najdete na webových stránkách www.cenap.cz. Těšíme se na vás.

Liturgická čtení

Neděle 15. 6. – slavnost Nejsvětější Trojice

1. čt.: Ex 34,4b–6.8–9
Dan 3,52.53.54.55.56
Odp.: ...*chvályhodný a svrchovaný velebený navěky.*

2. čt.: 2 Kor 13,11–13
Ev.: Jan 3,16–18

Slovo na den: Tak Bůh miloval svět.

Pondělí 16. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 21,1–16
Ž 5,2–3.5–6.7

Odp.: 2b (*Hospodine, všimni si mého nářku!*)

Ev.: Mt 5,38–42

Slovo na den: Spíše naopak.

Úterý 17. 6. – ferie

1. čt.: 1 Král 21,17–29
Ž 51(50),3–4.5–6a.11+16

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

Ev.: Mt 5,43–48

Slovo na den: Modlete se za ty, kdo vás pronásledují.

Středa 18. 6. – ferie

1. čt.: 2 Král 2,1.6–14
Ž 31(30),20.21.24

Odp.: 25 (*Vzmužte se a buďte srdnatí, všichni, kdo spoléháte na Hospodina.*)

Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Slovo na den: Je ve skrytosti.

Čtvrtek 19. 6. – slavnost Těla a Krve Páně

1. čt.: Dt 8,2–3.14b–16a
Ž 147,12–13.14–15.19–20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina! Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 10,16–17

Ev.: Jan 6,51–58

Slovo na den: Zůstává ve mně.

Pátek 20. 6. – ferie

1. čt.: 2 Král 11,1–4.9–18.20
Ž 132(131),11.12.13–14.17–18

Odp.: 13 (*Hospodin si vyvolil Sión za své sídlo.*)

Ev.: Mt 6,19–23

Slovo na den: Shromážďujte si poklady v nebi.

Sobota 21. 6. – památka sv. Aloise Gonzagy

1. čt.: 2 Kron 24,17–25

Ž 89(88),4–5.29–30.31–32.33–34

Odp.: 29a (*Navěky mu zachovám svou milost.*)

Ev.: Mt 6,24–34

Slovo na den: Nedělejte si starosti o svůj život.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. – 21. ČERVNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 6.	PO 16. 6.	ÚT 17. 6.	ST 18. 6.	ČT 19. 6.	PÁ 20. 6.	SO 21. 6.
Antifona	746 1148	1044 1164	1060 1181	1075 1197	759 856	1106 1230	1754 1975
Žalm	783 881	783 881	786 884	783 881	783 881	785 883	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	746 842	1045 1164	1061 1181	1076 1197	759 856	1107 1231	1755 1975
Antifony	747 843	1046 1165	1062 1182	1076 1198	760 857	1107 1232	1123 1248
Žalmy	813 914	1046 1166	1062 1183	1076 1198	813 914	1108 1232	1124 1249
Krátké čtení a zpěv	748 843	1049 1169	1065 1186	1079 1201	761 857	1111 1235	1756 1977
Antifona k Zach. kantiku	748 843	1049 1169	1065 1186	1080 1202	761 858	1111 1235	1757 1977
Prosby	748 843	1049 1169	1065 1186	1080 1202	761 858	1111 1236	1757 1977
Závěrečná modlitba	749 844	1050 1170	1065 1187	1080 1202	762 859	1112 1236	1392 1565
Modlitba během dne:							
Hymnus	749 845	1050 1171	1066 1187	1081 1203	762 859	1112 1237	1127 1253
Antifony	749 845	1051 1171	1066 1188	1081 1203	763 860	1113 1237	1128 1253
Žalmy	818 919	1051 1171	1067 1188	1081 1204	1265 1403	1113 1238	1128 1254
Krátké čtení	749 845	1054 1174	1069 1190	1084 1206	763 860	1115 1240	1130 1256
Závěrečná modlitba	749 844	1054 1174	1069 1191	1084 1206	762 859	1116 1240	1131 1256
Nešpory:							
SO 14. 6.							
Hymnus	742 837	750 846	1055 1176	1071 1192	755 851	764 861	1117 1242 1132 1258
Antifony	743 838	751 847	1056 1177	1071 1193	756 852	765 862	1118 1243 1133 1259
Žalmy	743 838	751 847	1057 1177	1072 1193	756 852	765 862	1118 1243 1133 1259
Kr. čtení a zpěv	745 840	753 849	1059 1179	1074 1195	758 854	767 864	1120 1246 1135 1261
Ant. ke kant. P. M.	745 841	753 850	1059 1180	1074 1196	758 855	767 864	1121 1246 700 790
Prosby	745 841	754 850	1059 1180	1074 1196	758 855	767 865	1121 1246 1135 1261
Záv. modlitba	749 844	749 844	1060 1181	1075 1196	762 856	762 859	1122 1247 701 791
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1238 1374	1242 1379	1260 1398 1238 1374

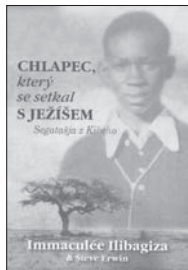
KNIHY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

CHLAPEC, KTERÝ SE SETKAL S JEŽÍŠEM • SEGATAŠJA Z KIBEHO

Immaculée Ilibagiza a Steve Erwin • Z angličtiny přeložil Václav Petr • Odpovědná redaktorka Maria Mlada Ondrašová

Volné pokračování knihy o mariánských zjeveních ve rwandském Kibeho - *Naše Paní z Kibeho*. Vypráví skutečný příběh chlapce, který se setkal s Ježíšem a zeptal se ho na všechno, co odedávna zajímalo celé lidstvo. Chlapec se jmenoval Segatašja. Byl to pasáček, který se narodil v chudé a ngramotné rodině v odlehklých končinách Rwandy. Nikdy nechodil do školy, nikdy neviděl Bibli, nikdy v životě nevkročil do kostela a byl pohan. Jako patnáctiletý jednoho letního dne roku 1982 odpočíval ve stínu stromu a náhle jej ve vidění navštívil Ježíš. Polekaného chlapce požádal, zda by byl ochoten vydat se na misi, na níž by lidstvu vysvětloval, jak žít, aby se lidé dostali do nebe. Segatašja Ježíšovo poslání přijal pod podmínkou, že mu Ježíš zodpoví všechny dotazy a dotazy všech lidí, jež na cestách potká, dotazy ohledně víry, náboženství, účelu života, podstaty nebes a pekla. Ježíš s podmínkou souhlasil a Segatašja, zřejmě jeden z největších světových vizionářů, se vydal na jednu z nejzáračnějších poutí v moderních dějinách lidstva...

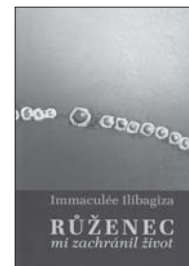
Stanislav Juhaňák - TRITON • Brož., 140x200 mm, 192 stran + 8 stran obrazové přílohy, 200 Kč

RŮŽENEC MI ZACHRÁNIL ŽIVOT
Immaculée Ilibagiza se Stevem Erwinem • Z angličtiny přeložila Marie Polasková

Immaculée Ilibagiza se narodila ve Rwandě a studovala na Rwandské národní univerzitě. Genocida v roce 1994 ji připravila o většinu rodiny. V této knize se dělí o své osobní zkušenosti s celoživotním objevováním moci a krásy růžence: své seznamování s ním ve vlastní rodině, která se růženec pravidelně společně modlila, studium růžence při přípravě na birmování, jeho každodenní modlitbu během tří měsíců skrývání před zabijáky. Věří, že tato prastará modlitba ji v době, kdy bylo zavražděno přes milion nevinných lidí, zachránila před smrtí.

Cesta - Iva Pospíšilová • Brož., 140x200m, 254 stran, 260 Kč

BERÁNEK • DALŠÍ PŘÍBĚHY K PRVNÍMU SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ

Jan Twardowski • Z polského originálu vybral Pavel Mareš a přeložila Jindra Hubková • Ilustrace Lucie Dvořáková • Redakce Jan Palma, Stanislav Předota

Příběhy zkušeného polského kněze, ve kterých s citem přibližuje neviditelný svět andělů i lidského srdce s jeho dobrými i zlými sklony. P. Twardowski (1915–2006) učí děti, že ve víře a lásce k Ježíši mohou růst.

Karmelitánské nakladatelství Váz., 117x160 mm, 108 stran, 159 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.